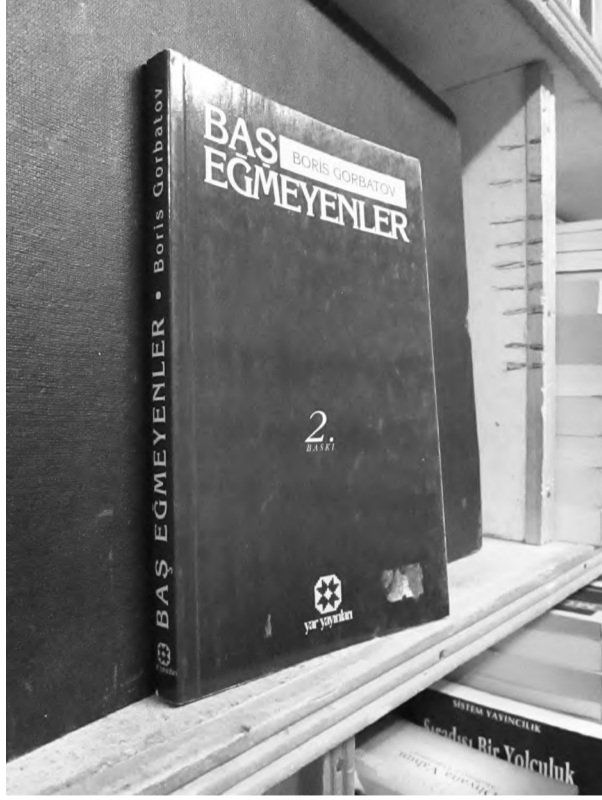

KİTAP TANITIMI

"Baş Eğmeyeceksin!"

Baş Eğmeyenler isimli eserin yazarı Boris Leontyeviç Gorbato, 1908 yılında Ukrayna Donbas'ta Yahudi asıllı bir ailede dünyaya gelir. 12 yaşında arkadaşlarıyla birlikte Ukrayna'daki ilk çocuk komünist grubunu kurarlar. 14 yaşında Komünist Parti'nin gençlik yapılanması olan Komsomol'a katılır. Yazar henüz 19 yaşında ise Komünist Parti üyesi olur. 1922 yılında ilk öyküsü Toklar ve Açlar'ın yayımlanmasının ardından yazar ve gazeteci olarak yaşamını sürdürür. 1925 yılında Rusya Proleter Yazarlar Birliği yönetiminde görev almaya başlar ve bir yıl sonra Moskova'ya gider. 1930 yılında askere çağırılan yazar, takım komutanı rütbesi ile terhis olduktan sonra II. Dünya Savaşı'na kadar farklı dönemlerde eğitim almaya ve askeri alanda görev yapmaya devam eder. 1938 yılında aldığı eğitimin ardından tabur komutanı olur. Bir yıl sonra istihbarat birimi komutan yardımcısı olarak Batı Belarus'a yapılan sefere ve Karelya Bölgesi'nde yapılan savaşa katılır. II. Dünya Savaşı'na Çernivtsi şehrinde başlayan yazar, savaşı Berlin'de bitirir. Savaşın ilk gününden son gününe kadar savaş muhabirliği yapan Gorbato'v'un deneme ve makaleleri çeşitli gazetelerde yayımlanır, aynı zamanda edebi eserler de yazmayı sürdürür. Savaş bittiğinde çok sayıda madalya ve nişana sahip olmasının yanı sıra yazar Boris Gorbato'v savaş muhabirliği yaptığı dönem, gözlemleyerek ve ya-

şayarak savaş boyunca yaşananları akıcı ve sanatsal bir dil ile eserlerine yansıtmıştır.

Bu eserlerden biri de şüphesiz "Baş Eğmeyenler" romanı olmuştur. Bu romanda Sovyetler Birliği'nde, Nazi işgalcilerine karşı açılan Büyük Anayurt Savaşı'nın cephe gerisinde direnen halkın yani "baş eğmeyenlerin" Nazi ordusuna ve Alman işgaline karşı direnişi anlatılmıştır. Cephe gerisinde Nazi/Alman işgali altında kalan halkın iradesi ve işgale karşı partizanların ilerleyeceği ve bölgeyi kurtaracaklarına olan inanç ve umut dile getirilmiş, bunun yanı sıra yine yenilgiler ve dar-

beler karşısında çelişkiler içerisinde kalan halkın yapmış oldukları yanlış seçimler de yazar tarafından ele alınmış ve eserde yerini almıştır. Sürecin koşulları ile yaşananlar olumlu ve olumsuz yanlarıyla öğreticidir. Yine savaş süreci boyunca Nazilerin işgaline karşı yoksulluk ve sefalet içerisinde direnen halkın iradesi ortaya konmuş, bu Nazi işgali altında Almanların hakimiyeti olan bölgelerde Sovyet halkı, köylerde, fabrikalarda üretimi durdurmuş, almanlar için üretmeyi kesmişlerdir. Alman işgali altında kalan bölgelerde, savaşın yaşandığı sırada kadınlar da bütün çıplaklığıyla esere yansıtılmıştır.

Alman askerleri ve Alman polisleri tarafından Sovyet kadınları "savaş ganimeti" olarak görülmüştür.

Cephe gerisinde Nazi işgali altında kalan bölgelerde halk savaşan partizanlardan haber alamamaktadır. Bu sebepten ötürü partizanların yenildiğini ve Sovyetler Birliği'ndeki toprakların Almanların işgali altında kaldığını düşünmektedirler. Yine de tüm olumsuz sürece rağmen partizanların kente gireceklerini ve topraklarının Nazi işgali altından kurtaracaklarına olan umut ve inanç bitmemiştir.

İnancın dışında umudun eksildiği, yığınların kol gezdiği süreçlerde umudu büyütenler daima devreye girmiş ne olursa olsun Alman işgali altında baş eğmemeyi kendilerine görev bilmiş ve bunu buldukları her yerde yaymayı büyütmeyi ihmal etmemişlerdir.

"...Komşusu Nazar, içi kararmış bir halde:

-Nasıl yaşamalı, nasıl yaşamalı Taras Andreyeviç? diye sordu. Söyle bana, nasıl yaşamalı? Ne yapmalı? Dişimizi sıkalım mı?

-Baş eğmeyeceksin! diye yanıtladı Taras. Tam o sırada belleği, kalkık burunlu, sesi dokunaklı, alaycı bir yüzü yavaş yavaş gözleri önüne getirdi. Baş eğmeyeceksin!"

Baş Eğmeyenler kitabındaki bu alıntı halkın iradeli duruşunu özetler biçimdedir. Elbette işgal altındaki kentler ve köylerde halk tek başına Partizanları beklemekle yetinmemişlerdir. Tüm koşullarına rağmen iradeli duruşları dışında halkın örgütlü duruşu oluşturuluyor ve güçleniyordu. Yine cepheye çarpışan yaralı Partizanlar cepheye geri dönememenin acısını yaşamakta ve durumu kabullenememektedir. Bu durum da açık ve yalın bir dille anlatılmış ve ifade edilmiştir. Nazi işgali altındaki bölgelerde yaşayan halk verilen kayıplara rağmen boyun eğmeyerek toplu olarak ayaklanma ile direnişe geçmiştir.

MEBYA-DER: Cenazeler üzerinden ailelere işkence yapılıyor

HABER MERKEZİ- Medeniyetler Beşiğinde Yakınlarını Kaybeden Ailelerle Yardımlaşma, Dayanışma, Birlik ve Kültür Derneği'nin (MEBYA-DER) Şırnak Eşbaşkanı Serhat Küçük, gerilla cenazeleri üzerinden ailelere yapılan zulme dikkat çekti.

Şırnak Devlet Hastanesi Morgu'na kaldırılan cenazeler, aileler tarafından teşhis edilmesine rağmen DNA testi dayatılarak teslim edilmiyor. DNA testi için alınan kan örnekleri ise keyfi bir şekilde aylarca sonuçsuz bırakılıyor. Çoğu cenaze, test sonuçları bekletilmeden kimsesizler mezarlığına defnediliyor.

Serhat Küçük, "Biz görev başına gel-

diğimizden beri çok ciddi zorluklarla karşı karşıyayız" dedi.

Küçük, "Basın ve sanal medyada çocuklarının yaşanan çatışmalarda yaşamını yitirdiğini öğrenen aileler, soluğu Şırnak'ta alıyor. Buraya gelen aileler de hastaneye gittikleri gibi çocuklarının cenazesini teşhis ediyorlar. Ama cenaze verilmiyor ve ailelere DNA testi yapmaları zorunluluğu getiriliyor. DNA testi sonucu da en geç 10-15 gün içinde belli oluyor. Ama bu ailelerin sonuçları 6-7 ay çıkarılmıyor. DNA sonucu çıktığı zaman da aynı gün ailelere haber verilmiyor ve aileleri bilgilendirme süreci uzatılıyor. Bu süre zarfında morgda olan cenazeler, kimsesizler mezarlığına defnediliyor"

diye ekledi.

"Aileler çocuklarının cenazesini almadan gözlerine uyku girmiyor" diyen Küçük, ailelere cenazeler üzerinden işkence uygulandığı tepkisinde bulundu.

Küçük, "Biz MEBYA-DER olarak yardımcı olmaya çalışıyoruz. Ama bir aşamaya kadar yardımcı olabiliyoruz. DNA'sı eşleşen aileler buraya geldiğinde akşama kadar cenazeyi almayı bekliyorlar. Bu ailelere de defin işlemine anne, baba ve birkaç kişinin katılması şartıyla cenazeyi veriyorlar. Aileler çocuklarını istedikleri gibi defnedemiyor" şeklinde konuştu.

Küçük ailelere de çağrıda bulundu:

"DNA testi için ailelerin olayın yaşandığı yere gitmesine gerek yok. Her aile bulunduğu yerin savcılığına başvuruda bulunabilir. Ailelerimizin uzun bir yoldan buraya gelmelerini istemiyoruz."

DNA örneğini bir yıl önce veren 8 ailenin geçtiğimiz günlerde Şırnak'a geldiğini aktaran Küçük, ailelerden ancak üçünün cenazelerini alabildiğini ifade etti.

Halen birçok ailenin cenazelerini almak için beklediğini dile getiren Küçük, yetkililerin keyiflerine göre ailelere haber verildiğini belirtti. Küçük, bu keyfi uygulamaların bir an önce son bulmasını istedi.

FAŞİST KLİKLERİN GÜÇ DENGESİNİ DEĞİŞTİRME MÜCADELESİNDE DEVİRİM İÇİN GELİŞEN OLANAKLAR

AKP-MHP faşist blokunun eskisi gibi yönetemediği, ciddi sorunlar içinde sıkıştığı herkesin kabul edeceği bir olgudur. Ancak daha da önemlisi, AKP-MHP blokunun tüm olanakları ve imkanlarıyla ekonomik-siyasi güç dengelerini kendi lehine korumak için diğer faşist kliklere yönelik saldırılarının, baskı ve sindirmeye yönelik hamlelerinin artık karşılığının olmamasıdır. Tam tersine CHP ve İYİP odağından gelen hamlelerin, politik atakların, geleceğe dönük verilen mesajların gündemi etkileyen, yönlendiren ve tartıştıran bir güce dönüştüğünü görmekteyiz. Cumhuriyet İttifakı, tüm arayışlarına çabalarına ve girişimlerine rağmen kendi ittifak güçlerini arttırmazken; Millet İttifakı "CumhurBAŞKANLIĞI" rejimine karşı "Güçlendirilmiş Parlamenter Rejim" asgari program arayışıyla ittifakını daha fazla genişletmeyi, sistemin yeni parametreleri ve içerde-dışarda oluşmuş dengeye uygun olarak "siyasi yelpazeyi" şekillendirip hem emperyalist tekellere hem de Türk egemen sınıflarına meşruiyet alanını genişleterek güven veriyorlar. Bu durum 20 yıldır emperyalistlere hizmette üstün başarılarla sınanmış, güven oluşturmuş ancak son dönemde bunu başaramayan ve dolayısıyla güvensizliğin hat safhaya çıktığı AKP ve Tayyip Erdoğan'ı daha fazla gözden düşüren gelişmeler olarak kaydetmek gerekmektedir.

Ancak daha enteresan ve sert denilebilecek hamleler ise CHP ve Kemal Kılıçdaroğlu'nun AKP ve tüm bileşenlerine yönelik açık tehditleridir. "5'li çete" denilen müteahhitlerin "mal varlığına" yönelik tehditlerle başlayan süreç, AKP-MHP'nin kayığına binen medya ve tüm bileşenlerine tehditlerle sürmüştür. Son süreçte ise ekonomik kriz-döviz dalgalanmasında Merkez Bankası bürokratlarının, yine tüm devlet bürokrasisinin açık şekilde Tayyip Erdoğan'ın suçlarına ortak olması durumunda suçlanacaklarını yine şifresiz bir şekilde tehdit dili ile ifade etmiştir. Özellikle İstanbul Belediyesi'nin, bir önceki dönem Bilal Erdoğan'ın TÜGVA'sına tahsis edilen Adalar İskelesindeki oldukça değerli yeri boşaltma hamlesi ve hemen peşi sıra asker-polis-yargı-bürokrasi içinde kadrolaşmasını açığa çıkaran belgeler ve "yeni paralel yapı" tartışması mücadelenin daha güçlü kızışmasını getirmiştir. Ancak bu defa el yükselten CHP'dir. 18 Ekim'den sonra Tayyip Erdoğan ve

ekibinin taleplerine bürokrasi içinde sunulacak desteğin cezalandırılacağı ilan edilmiştir. CHP, bir yandan komprador-bürokrat burjuvazinin sermaye devşirmeyi içeren tarihsel serüveninde bir grubun iştahını kabartacak şekilde politik söylemler içinde olurken, diğer tarafta ekonomik krizin halk kitlelerinin canını en fazla acıttığı, en yakıcı anlarında, zamların peş peşe geldiği koşullarda, işsizliğin zirve yaptığı durumda adam kayırma, rüşvet, sefahat, iltimas içeren belgelerle ve hedefe koyan söylemlerle kamuoyu tepkisini örgütlemektedir.

CHP'nin artık daha saldırgan bir politikaya döndüğü hem ekonomik kriz hem de politik krizdeki gelişmelere paralel AKP-MHP ittifakının tüm açıklarını, zayıf yanlarını güçlü şekilde kullanmaya başladığını görmekteyiz. Gerginleşmenin dozu "siyasi cinayetler olasılığı" tartışması ile bir yandan tırmandırılıyor, diğer yandan ise devlet olanaklarının maceracı ve gözü kara şekilde klikler mücadelesinde kullanılmaması gerektiğine yönelik ayarlamalar yapılmaktadır. Zira böylesi gerginleşme ve sertleşmenin tırmandığı koşullarda, faşist kliklerin bu tür siyasi hamlelere rahatlıkla girme potansiyeli olduğu TC'nin faşist tarihiyle ispatlıdır. Millet İttifakı'nın süreci sertleştirirken, şimdiden geleceğin bir güç değişimini getireceğine dair "politik mesajlarını" verirken ve plan yaparken; diğer yandan var olan krizin daha fazla derinleşmesi ve boyutlanmasına fren olacak adımlar da atıyor. Bu bağlamda CHP-İYİP önderliğindeki Millet İttifakı sadece söylem düzeyinde değil, pratik hazırlık, ittifak güçlerini tahkim etme, bölge politikası ve Kürt ulusal sorununa yönelik "söylemsel" yaklaşımları ile devletin dümenine geçme hazırlığını yoğunlaştırmaktadır. Sadece bu da değildir. Millet İttifakı; AKP'nin 20 yıllık süreci boyunca özellikle emperyalizmin ekonomik politikalarına uyum göstermedeki başarılarını sahiplenen, Türk komprador burjuvazisinin politik-ekonomik çıkarları için gösterilen performansla övgüler dizen ve o izi takip edeceğine dair garantiler veren, 20 yıl boyunca emperyalizmin bölge politikalarına uyumu içeren "rol model" in gerektirdiği laik-anti laik dengesi, din-devlet ilişkileri, eğitim-sağlık-güvenlik-sanayi teknolojisindeki durum ve gelişmelere sadakat içeren tutumla hem devlette süreklilik hem de yeni politik koşullara en yüksek

uyum sağlanacağı yaklaşımını açık etmektedir. Tüm gelişmelerin seyri, kliklerin hamleleri, yarattığı etkiler, ortaya çıkan sonuçlar, kamuoyu belirleme gücü klikler arasındaki güç ilişkileri ve dengelerinde önemli değişim eğilimlerine işaret etmektedir. Gelişmeler CHP-İYİP ve Millet ittifakı için "birlikte gittikleri gemi"nin dümenine geçmek için çok yönlü bir hazırlık hali iken, AKP-MHP ise dümeni kaptırma ve esasta savunma konumunda olma halidir.

Tayyip Erdoğan'ın güç kaybı ve zayıflığının bir başka belirtisi ise ABD ile olan ilişkilerin artık açık beyanlarla güvensizlik şeklinde formüle edilme-ye başlanmasıdır. Eylül sonu gerçekleşen ABD ziyareti sonrası Biden'ın görüşmeme tutumu Erdoğan'ın ise ABD ile ilk defa bu düzeyde bir kopuşa geldikleri beyanı verili tablonun açık göstergesi olmuştur. Bu tablonun ortaya çıktığı koşullarda ise Fransa'nın; ABD, İngiltere ve Avusturalya'nın Hint-pasifik bölgesinde yeni bir güvenlik ittifakı oluşturdukları ilanını, Avusturalya ile 2016'da imzaladığı 56 milyar dolarlık nükleer denizaltı anlaşması olan AUKUS'un iptal edilmesiyle öğrenmesi ve devamında süreci tırmandıran, NATO'yu sorgulatan konumlanışı Türk hakim sınıfları içinde rolünü yeniden daha güçlü şekilde ABD'ye hatırlatma olanağı yaratmıştır. Macron'un NATO'dan bağımsız Avrupa Güvenlik Gücünün örgütlenmesi çağrısını, NATO Genel Sekreteri Stoltenberg "bölücü ve tehlikeli, güneyde Türkiye, kuzeyde Norveç ve İzlanda, batıda ABD-Kanada ve İngiltere'yi kapsayan coğrafyanın güvenliğini riske sokacak" bir açıklama olarak mahkûm etti. Ancak bu gerginliğin NATO içinde ve batı emperyalist blokunda ciddi bir tartışma olarak, bir çatlağın büyümesi olarak devam edeceği açıktır. İşte tam bu koşullarda Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Murat Mercan'ın 17 Ekim 2021 tarihinde "defenseone.com" sitesinde "transatlantik" içinde Türkiye'nin rol model olarak konumuna, güvenlikteki yerine ve adeta "bir şans daha tanınması gerektiğine" yönelik vurguların olduğu yazısı yayınlanmıştır. Avrasya ve Ortadoğu'daki önem ve rolünün yeniden ve daha sağlıklı tanımlanabileceği üzerine yaklaşımıyla, efendinin gözüne girmek için "monşer" aklının devreye sokulmaya çalışıldığı görülmektedir.

Türk hâkim sınıfları temsilcisi AKP-MHP bloku, Rusya ve ABD arasındaki

çelişkilerin yanında Almanya-Fransa ve ABD arasındaki çelişkilere de oynayarak kendine açtığı tüm alanların tek tek kapandığını görmektedir. Doğu Akdeniz'le başlayan sınırlama, Suriye, Afganistan ile devam etmektedir. Bunun yanında ABD cephesinde güvensizlik büyümektedir. Fransa'nın NATO'nun geleceği tartışmasını alevlendirmesi TC'nin kendi rolünü anımsatma ve aynı zamanda daha güçlü sahiplenme de yeni bir politik fırsat, güven tazelemede bir olanak olarak görülecektir. Fakat bu tartışmanın çok güçlü şekilde tartışmayı büyütüp, var olan çatlağı bir kırılmaya kısa vadede çevirmeyeceği açıktır. Zira AB emperyalistleri içinde konuya dair bir bütünlük söz konusu değildir ve henüz batı emperyalistleri arasındaki ilişkilerde ABD'nin liderliğini sarsacak bir güç değişimi işaretleri söz konusu değildir. Ancak bölgesel düzeyde kriz, ekonomik-politik düzeyde kriz, emperyalist ağa babalarıyla güven krizi, Rus emperyalizmi ile çıkarların keskin farklılığına dayalı kriz ile boğuşan AKP-MHP'nin ABD emperyalizmine yeniden güven vermek için her fırsatı kullanmaktan çekilmeyeceği de açıktır.

Yaşananlar, gelişmeler ciddi düzeyde gerginliklerin tırmanacağını göstermektedir. Ekonominin freni patlamış bir kamyon gibi olması, politik krizin bir türlü durdurulamaması, toplumsal memnuniyetsizliğin daha belirgin hale gelmesi faşist klikler arasındaki mücadele kadar güç ilişkilerinde değişimine zemin sunmaktadır. Bir kez daha anımsatalım artık ittifak şeklinde belirginleşen Millet ve Cumhuriyet İttifakı arasında halk kitleleri bir pandül gibi bir oraya bir buraya sallandırılmak istenmektedir. Böyle kriz dönemlerinde egemenlerin halk kitlelerini kendi gerici çıkarlarına yedekleme olanağı vardır. Ancak halk kitleleri için dümenin başına geçecek egemen kliğin vereceği, sunacağı bir gelecek yoktur. Bu geleceğin olmadığı bilinçli, etkili ve güçlü bir devrimci faaliyetle kitlelere anlatılabilir. Zira böylesi dönemler geniş yığınların devrimci propagandaya ve devrimci eyleme de tüm dikkatini verdiği, örgütlenme ve mücadele eğilimine girdiği dönemlerdir. İsrarla ve kararlılıkla bunun olanakları aranmalı ve buna yoğunlaşılmalıdır. Gelecek komünizm perspektifiyle kazanılacaktır. Asla unutulmaması gereken de budur.

İşçilerin Sorunlarına Eğilelim, DAHA YOĞUN BİÇİMDE ÖRGÜTLENELİM!

Ülkemiz işçi sınıfı ağır çalışma koşulları, düşük ücret politikası ve birçok hak gasbıyla karşı karşıya. Kriz, pandemi ve artan pahalılık koşullarında işçiler, işini ve yaşamını devam ettirebilmek için türlü zorluklara katlandı. Bu zorluklar bitmediği gibi artarak devam etti ve bugün işçilerin geçim sıkıntısı daha da arttı. İşçiler geçinemeyen patronlar ücretleri daha altlara çekmenin, en temel işçi haklarını dahi gasp etmenin peşine düştü.

Patronlar kriz bahanesiyle ve göçmen işçi emeğinin sağladığı ucuz iş gücü "fırsat"na dayanarak işçilere ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışıyor. Sendika bürokrasileri işçilerin tepki ve eylemlerini kontrol altında tutarken patron yanlısı her türlü pervasızlığı sergilemekten geri kalmıyor. Ülke yönetiminde siyasi değişim işaretlerinin geldiği koşullarda hükümetteki ya da muhalefetteki tüm düzen partileri, işçileri ağır koşullarda düşük ücretlerle çalıştırma konusunda anlaşılıyorlar. Diğer taraftan sendikal alandaki hâkimiyet için rekabet halindedir. Kamuda ve yerel yönetimlerde işçileri suni ayrımlarla bölüp parçalayanlar sendika bürokratları aracılığıyla da kendilerine bağlı bir yapı oluşturmak için yarış halindedir. Bu süreçte işçi sınıfının mücadele hafızası ve bu hafızaya dayanan ilerici, devrimci-demokrat sendikal odaklar tasfiye edilmek isteniyor. Tam da sermayenin ihtiyaçlarına yanıt olacak şekilde daha kontrol edilebilir ve tahakküm altına alınmış bir işçi sınıfı ve sendikal alan yaratılmak isteniyor.

Göçmen işçilerle birlikte milyonlarca işçi sefalet ücreti olan asgari ücretin de altında sigortasız bir biçimde çalıştırılırken sendikalı-sendikasız işçi sınıfının her bölümü alt düzeydeki ücret ve haklara razı getirilmek isteniyor. Örgütsüz ve sendikasız işçiler, güvencesiz koşulları en ağır düzeyde yaşarken tüm kesimler işsizlik ve borç korkusuyla zor koşullarda çalışmaya zorlanıyor. Yoğun emek sömürsü patronları büyütürken işçinin ekmeğini küçültmeye, geniş kesimleri derin bir yoksulluğa sürüklemeye devam ediyor. Ancak bu durumun böyle devam edemeyeceğini, geleceğinin olmadığını her işçi görüyor ve birebir yaşıyor. Sendikal örgütlenme, iş güvencesi, ağır koşulların değiştiril-

mesi, hakların korunması, geçinilebilir bir ücret veya herhangi bir sebeple örgütlenen, direnen, greve çıkan ve sesini duyurmak isteyen her işçinin sorunları bugün dünden daha ortak bir hâl almıştır. Siyasi baskılar, patronların dayatmaları ve sendika bürokrasilerinin tehdidi altında işçi sınıfı yeni bir mücadele yolu arıyor.

Belediye işçilerinin grevi, maden işçilerinin yürüyüşleri, inşaat işçilerinin hak arayışları; CPS'de, Xiaomi Salcomp'ta, Adkoturk'te, Belkarper'de, Mutsiba'da direnen işçilerin eylemleri ve dünden bugüne sayısız direnişin bize gösterdiği şey, işçi sınıfının örgütlenmeye ve mücadele etmeye

zorunlu olduğu gerçeğidir. Krizle, pandemiyle, işsizlikle, borçlarla korkutulan, insanca yaşama hakkı elinden alınan işçiler artık bu sömürü ve dayatmaya boyun eğmek istemiyor. Bugün parça parça ortaya çıkan tepki ve eylemler, ileride gelişecek hareketin de işaretidir. İşçi sınıfı kendi öz gücüne güvenmeli ve örgütlenmelidir. Sınıfın ileri ve öncü bölükleri, örgütsüz ve güvencesiz büyük işçi kitlesinin örgütlü bir mücadeleye taşınması için daha büyük bir görev üstlenmeli, sınıfa dayatılan kölece koşulları güçlü bir sınıf hareketiyle parçalamalıdır. Ve kuşkusuz sendika bürokratlarına karşı işçilerin taban iradesi geliştirilmeli, patron işbirlikçisi sendika bürokratlarından hesap sorulmalıdır.

Bugün üretimin her alanında bilinç, deneyim ve örgütlenme düzeyi bakımından işçi sınıfının genç bir kuşağı hâkimdir. Patronlar ve onların temsilcisi siyasi yöneticiler kazanılmış hakları ortadan kaldırıp sömürüyü artırarak ve sendikalarda sınıf bilincini tasfiye ederek bu durumu kendi

çıkarları için kullanıyorlar. Bu gerçeklik, devrimci-demokratik işçiler ve sınıf sendikacılığını esas alan bizlere de büyük görev ve sorumluluklar yüklüyor. İşçilerin örgütlenmesi, mücadeleye taşınması, eğitilmesi ve sınıfın mücadele potansiyelinin açığa çıkarılması gerekmektedir. Bunun için koşullar elverişlidir; işçiler hemen her alanda yaşadıkları sorunlara karşı bir çözüm arayışı içindedir. Örgütlenmenin, mücadele etmenin zorunluluğu daha derinden hissedilmektedir.

Sınıf bilincini, sınıfın mücadele hafızasını ve kuşkusuz pratik hareketini bugünkü koşullarda da geliştirme ve güçlendirme sorumluluğundayız.

gençlik, yayın ve diğer tüm faaliyetlerimizin işçi sınıfı içerisindeki çalışmalarla bağı ve buradaki rolü daha sistemli bir biçime kavuşmak zorundadır.

Devlet yönetiminde değişim işaretleri olsa da biliyoruz ki işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamında ciddi değişimler olmayacaktır. Sömürü, yoksulluk, baskı ve eşitsizlikler sürecektir. Hatta dünyadaki ve ülkemizdeki ekonomik durgunluğa bakarak sorunların daha da artacağı bile söylenebilir. Bu durumda değişen tek şey faşist kliklerin pozisyonu olacak ancak yine de geniş kitlelerin gerçek gündemleri "seçim, parlamento, demokrasi, çözüm, barış" vb. söylemler ile değiştirilecektir. Bu dönemde işçi sınıfı başta olmak üzere geniş kitlelerin, hâkim kliklerin sahte söylemlerinin peşinden sürüklenmesini engellemek için sınıfsal çelişkileri, işçilerin sorun ve taleplerini öne çıkarmak doğru bir politika olacaktır. Çünkü yönetimdeki ve aynı zamanda muhalefetteki faşist kliklerin ortak özelliği, genel bir "yoksulluk, kalkınma, sosyal yardım" söylemine başvururken gerçekte ise işçilere ve emekçilere düşman olmalarıdır. Yine de dönemin asıl tehlikesi, geniş kitlelerin şimdi muhalefette bulunan kliklerin peşinden sürüklenmesi, "demokrasi ve refah" söylemlerine aldanmasıdır. Sömürü bu kadar derin ve gerçekler açıkken aldatıcı söylemlerin etkisinin bir yere kadar olacağı doğrudur. Diğer yandan bu süreçlerde ciddi saldırıların zemininin döşendiği, örgütlülüklerin zayıflatıldığı ve halkın güçsüz bırakıldığı da doğrudur.

İşte bize düşen bu özgün dönemde işçi sınıfının mücadelesinde konumlanmak, küçükten büyüğe örgütlenmek ve politik tartışmaları sınıfsal temele oturtmaktır. Sürecin avantaj ve dezavantajları vardır. Ancak net olan şey, örgütlü bir yönelimle bu sürece girilebilirse ciddi etki ve kazanımlar ortaya çıkacaktır. Eğer işçiler içerisinde çalışma yürüten tek bir yoldaşımız dahi yüzlere ve oradan binlere müdahale edebilen bir tablo ortaya koyabiliyorsa kolektif bir yönelim ve pratiğin ortaya çıkaracağı enerjinin ne olabileceğine dair de fikir yürütebiliriz. Bizce bu potansiyel saflarımızda yeterince vardır ve söz konusu enerji açığa çıkarılmayı beklemektedir.

Bunun için bulunduğumuz her işyerinde, havzada ve sendikada işçilerin örgütlenmesi ve sınıf sendikacılığının hâkim hale gelmesi için mücadele etmeliyiz. Ancak unutmamalıyız ki doğru bir mücadele programı olmaksızın ve ileri-öncü işçilerle birleşmeksizin bu görev ve sorumlulukları yerine getiremeyiz. Bugün belli birtakım işkollarında ve bölgelerde ileri-öncü işçi niteliğine yakın önemli bir ilişki ağı mevcut durumda. Bu işçi ilişkilerle pratikte çalışmaya, onların ihtiyaçlarına yanıt olmaya, eğitim ve gelişimleri için gerekli adımları kolektif olarak atmaya ihtiyacımız vardır. İşçiler içerisinde çalışmayı "her günkü faaliyeti" (Lenin) yapmış çok sınırlı sayıda yoldaşımız olmasına karşın yüzlere, oradan binlere ve sınıfın çok daha geniş kitlesine ulaşabilecek olanaklarımız mevcuttur. Hatta bugün ilgilenmekte zorlandığımız fakat çalışmaya hazır birçok alan, açığa çıkmış çelişkiler ve kitle ilişkileri mevcuttur. Ne var ki henüz kolektif yönelimimiz parçalı ve yetersizdir. Emekçilerin yoğun yaşadığı mahalleler, kitle dernekleri, kadın,

Trelleborg'da sözleşme imzalandı: Ücretlere ve sosyal haklara yüzde 36 zam

HABER MERKEZİ- Kocaeli Gebze'de kurulu ve Petrol-İş'in örgütlü olduğu Trelleborg fabrikasında toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. Petrol-İş ile patron arasında imzalanan sözleşmeye göre işçilere ilk yıl yüzde 36 ücret zammı, ikinci yıl ise enflasyon farkı +3 puan refah payı zammı yapıldı. İşçilerin sosyal haklarına yapılan zam ise yüzde 36 oldu. Ücret ve sosyal haklara ek olarak işçiler 'vergi kayıpları için' her yıl ocak ayında 1000 lira ödeme alacak. Yeni bir madde olarak sınırsız, yatakta yılda 8 defa tam kapsamlı tamamlayıcı sağlık sigortası da kazanıldı.

İsveç sermayeli Trelleborg ile Petrol-İş arasında süren ve grev kararı alınan toplu sözleşme görüşmeleri anlaşma ile sonuçlandı.

Yapılan anlaşmaya göre işçilerin ücretlerine yüzde 36 zam yapıldı. Sosyal haklarda yüzde 36 oranında iyileştirme yapılırken, işçiler 'vergi kaybı' nedeniyle her yılın ocak ayında 1000 lira ek ödeme alacak. İşe giriş ücreti asgari ücretin yüzde 15 fazlası olarak belirlendi. Doğum izni 6 gün olurken, yılda bir defa verilen gıda çeki yılda dörde bölündü.

"İŞVEREN YENİDEN MASAYA DAVET ETTİ"

Petrol-İş Gebze Şube Başkan Yardımcısı Şivan Kırmızıçiçek, "Zam furyalarının yaşandığı, ev ekonomisinin yangın yerine döndüğü bu dönemde yapılan sözleşme ile hiç olmazsa Trelleborg işçileri rahatladı. Elbette bu yangını tamamen sö-

dürecek bir sözleşme denilemez. Ancak ciddi bir kazanım ile ayrıldık. Bunun başlıca iki nedeni olduğunu düşünüyorum. Öncelikle geçtiğimiz sene yaşadığımız grev deneyimi bu sözleşmeye yansıdı. Yaşadığımız kararlı grev işverenin hafızasında da yer etti ve bugün de olası bir anlaşmazlık durumunda karşısına irade dolu bir grev ile çıkılacağını biliyordu. İkinci olarak ise temsilci arkadaşlarımız ve Trelleborg işçileri müzakere süreci boyunca eylemleriyle, açıklamalarıyla kararlı olduklarını bir kez daha gösterdi. Normal koşullarda anlaşma sağlanamadan masadan kalkmıştı. İşveren bizi yeniden masaya davet etti. Taleplerinde ısrarcı, dik ve kararlı duruş kazanımı da birlikte getirdi" dedi.

Trelleborg Baştemsilcisi Dursun Karataş, "İşçi arkadaşlarımızın beklentisinin üstünde bir anlaşma sağlandı. Uzlaşmayla sonuçlanan görüşmelerimizi işçi arkadaşlarımız da destekledi. İşçi memnun, işçi memnun olunca bizler de memnunuz" dedi.

Gece saat 04:00'da temsilcilerin ve şube yöneticilerinin fabrikaya gelerek açıklama yaptığını belirten Trelleborg işçisi, "İşçilerin, temsilcilerin ve şubenin de kararlı duruşuyla kazandık. Gece kararı sloganlarla, alkışlarla karşıladık. Geçtiğimiz sözleşmeden iyi bir sözleşme oldu. İşçiler birlik olduğunda, kararlı olduğunda ve bölünmeye izin vermediğinde yeniden kazandığını gördük" dedi.

Yoksulluk başvuruları artık e-devlette

HABER MERKEZİ- Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Derya Yanık, sosyal yardım başvurularının "Türkiye vizyonuna uygun olarak artık e-devletten yapılacağını" söyledi. Vatandaşların farklı kurumlardan belge toplamadan e-devletten ihtiyaç duyduğu desteğe kolay ulaşabileceğini iddia eden Yanık, sosyal yardım başvurularındaki zor kriterlere ve ayrımcılığa ise değinmedi.

Sosyal yardımlara başvurabilmek için genellikle aylık hane gelirinin 852

TL'nin (net asgari ücretin 1/3'ü) altında olması ve sosyal güvenceye sahip olmama şartı aranıyor. Ayrıca yardım başvurularında yaygın bir biçimde ayrımcılık gerçekleştiriliyor. AKP'ye üye ya da yakın kesimlerle ilgili birçok yardım tartışması sürüyor.

Bakanlık verilerine göre sosyal yardım alanların sayısı 7

milyona yaklaşırken AKP döneminde yardıma muhtaç insan sayısının yüzde 102 arttığı biliniyor. Sosyal yardım alanların sayısı AKP hükümete geldiğinde 991 bindi.

Uğur Tekstil'de direniş sonuç verdi

HABER MERKEZİ- Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (DİSK) bağlı Tekstil İşçileri Sendikası, yetki aldıkları Uğur Tekstil'de Kod-18 ile işlerine son verilen 300 işçi ile fabrika yönetimi arasında yapılan 2'nci toplantının olumlu geçtiği, işçilerin tüm taleplerinin kabul edildiğini açıkladı. Sözlü olarak yapılan anlaşma sonucunda işten çıkarılan tüm işçilerin Ekim ayı sonunda yeniden işbaşı yapacağı açıklandı.

DİSK Tekstil Sendikası'nın almış olduğu yetkiye yapılan itiraz geri çekilerek toplu sözleşme süreci başlatılacak. Ayrıca patron tarafından

yönetim kadrosunun da yenileneceği belirtildi. DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası, Uğur Tekstil'de 10 Eylül tarihinde sendikal yetki aldı. Yaklaşık 300 işçinin çalıştığı fabrikada, fabrika yönetimi sendikayı tanımadı ve

3 Ekim'de KOD-18 gerekçesiyle bütün işçilerin işine son verdi. Kararın ardından DİSK Tekstil İş Bölge Temsilciliği ve işten çıkarılan onlarca işçi Urfa 2'nci

Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Uğur Tekstil Fabrikası önünde nöbet eylemi başlattı. Nöbetin 3'üncü gününde patron işçiler ile görüşmeyi kabul etti. 6 Ekim tarihinde görüşmelerin ilki yapılmıştı.

Mitsuba işçilerinin işgal eylemi sona erdirildi

HABER MERKEZİ-Sendikal örgütlenme sürecine önderlik eden 10 işçinin işten atılması üzerine fabrikayı işgal eden işçilerin eylemi dün yapılan ortak toplantı sonrasında sona erdi.

Valilik toplantısı sonrasında işçilerle görüşen Birleşik Metal İş adına 2 Nolu Şube başkanı konuştu. Şube başkanının açıklamasında; sendikanın tanındığı, işverene taslak sunulacağı, işverenle bir anlaşma

sağlanabilirse toplu sözleşme imzalanacağı belirtildi. Eğer anlaşılmazsa işverenin itirazını sürdüreceğini ve eylemler nedeniyle kimse hakkında bir işlem yapılmayacağını, atılan işçilerden bir grup işçinin tazminatının ödeneceğini, diğerlerinin iş çıkış kodunun işsizlik maaşı alınabilecek biçimde düzeltildiğini ifade etti.

Direnin öncüsü 10 işçinin işe iade edilmemesi ve birçok talebin zamana yayılması nedeniyle işçiler sendika yönetimine tepkili.

10 Ekim Ankara Katliamı 6. Yılında: Yine Sokaklardayız!

HABER MERKEZİ – Ankara Gar Katliamı'nın yıldönümünde birçok kentte yapılan anma etkinliklerinde, sorumluların yargılanması talep edilerek, "Kırılarak, vurularak ama yeniden ayağa kalkarak emek, demokrasi ve özgürlük güçleri yan yana, yine sokaklardayız" mesajı verildi.

Ankara Emek ve Demokrasi Platformu'nun 10 Ekim 2015'te Gar Meydanı'nda düzenlediği mitinge yönelik DAİŞ'in bombalı saldırısında 104 kişi yaşamını yitirdi, en az 500 kişi yaralandı. Katliamı protesto etmek ve yaşamını yitirenleri anmak için birçok kentte anma etkinliği düzenlendi.

İZMİR'DE ANIT AÇILIŞI

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri, Konak ilçesinde bulunan Alsancak Garı önünde yaşamını yitirenlerin anısına yapılan anıtın açılışını gerçekleştirdi. Açıklamada sık sık "Savaşa hayır, barış hemen şimdi", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atıldı.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı, katliamdan sorumlu kamu görevlileri ve siyasetçilerin de yargılanması gerektiğini ifade ederek, "Ceza dosyası kapsamında elde edilen deliller ile artık hepimiz biliyoruz ki, bu katliam önlenbilirdi. İki seçim arasında, 2015 yılının karanlık bir dönemine tekabül eden 10 Ekim Ankara katliamı siyasi bir cinayettir. Yakın tarihimizin en karanlık döneminin aydınlığa kavuşması için siyasetçileri de ellerini vicdanlarına koyarak, gerçekleri açıklığa kavuşturmaya çağırıyoruz" diye konuştu.

10 Ekim Aileleri Derneği üyesi ve yerine kayyım atanan HDP Suruç Belediye Eşbaşkanı Hatice Çevik, yakınlarını kaybedenler olarak hayatın artık eski-

si gibi olmadığını söyledi. "Bizi hayatta tutan tek bir şey var o da mücadelemizdir" diyen Çevik, adaleti getireceklerini belirtti.

Katliamda eşi Mesut Mak'ı kaybeden Evrim Mak da, "Katliamla birlikte bütün ülkeye korku salınmak istendi. Bugün de görüyoruz ki asla bunu başaramayacaklar. Umutlarımızı yağmaladılar bugün bu anıt sayesinde umudu ve barışı yeşertmek için bu alanda bulunuyoruz" diye konuştu.

ŞIRNAK: SORUMLULAR YARGILANMALI

HDP Şırnak İl Örgütü, parti binası önünde açıklama yaptı. Açıklamaya, Özgür Kadın Hareketi (TJA) aktivistleri, Barış Anneleri Meclisi üyeleri, HDP Şırnak Milletvekili Hasan Özgüneş ve partililer katıldı. "Gar katliamı 6 yıldır kanayan bir yaradır" pankartının açıldığı açıklamada konuşan HDP Şırnak Merkez İlçe Eşbaşkanı Zeynep Salgucak, "10 Ekim katliamını planlayarak yapanlar da önceden haber aldıkları halde hiçbir önlem almayıp, katillerin arkasındaki güçlerin ortaya çıkmasını engelleyenler de bellidir. Katiller tespit edilmiş ancak katliamın yaşanmasında ihmali olanlar, katliamı önleyebilecekken kılını kıpırdatmadılar. Hala görevlerinin başındalar" dedi.

ADANA: İNADINA BARIŞ

Adana'nın Seyhan Belediyesi Barış Anıtı önünde, katliamın yaşandığı saat 10.04'te anma gerçekleştirildi. Anmaya, sivil toplum örgütleri ve siyasi parti temsilcileri katıldı. Saygı duruşuyla başlayan anmada, ortak basın açıklamasını KESK Adana Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ahmet Aydoğan okudu. Katliamın gerçek faillerinin bulunarak, yargılanmadığını ifade eden Aydoğan, "İnsanlığa karşı işlenen bu suçların faillerini gizleyenler, bu suçların ortağıdır. İktidarını korumak için toplumu kaos ve şiddet sarmalına sürükleyenleri asla unutmayacağız" şeklinde konuştu.

Katliamda hayatını kaybeden Dilan Sarıkaya'nın annesi Nesligül Sarıkaya-

ya, acılarının halen ilk günkü gibi taze olduğunu belirterek, "İnadına barış. Çünkü biz barış için büyük bir bedel ödedik. İnadına barış diyorum" dedi.

FİNCANCI: MÜCADELEYE DEVAM

TTB Merkez Konsey Başkanı Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı, şunları söyledi: "Bize bu ıstırapı çektirenler, bu katliamın gerçek failleridir. Biz o faillerin görünür olabilmesi için, gördüğümüz birbirimizin hissettiği ıstırapı tüm bu topraklarda hissettirebilmeyi kılmak için, emeğimiz için barış için demokrasi için özgürlüğümüz için yitirdiklerimizin yanı sıra başımızda anıla-

ması ve anıta karanfil bırakılmasıyla sona erdi.

ANTALYA

Antalya Emek ve Demokrasi Güçleri, Attalos Heykeli önünde saat 10.04'te anma gerçekleştirdi. Anmaya, katliamda yaşamını yitirenlerin ailelerinin yanı sıra çok sayıda kişi katıldı. Yaşamını yitirenler, yere bırakılan karanfillerle anıldı.

MERSİN/TARSUS

Partizan'ın da bileşeni olduğu Tarsus Emek ve Demokrasi Güçleri, 10 Ekim Ankara Katliamı'nın 6. yılında yaşamını

ni yitirenleri andı. Tarsus Yarenlik Alanı'nda yapılan yürüyüş ve açıklamada "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Katil devlet hesap verecek" sloganları atıldı.

Emek ve Demokrasi Güçleri adına açıklamayı okuyan, PSAKD Tarsus Şube Başkanı Cuma Erçe, 7 Haziran 2015 seçimlerini hatırlatarak

rını hissettirebilmek için mücadeleye devam edeceğiz."

YİNE SOKAKLARDAYIZ

EMEP Genel Başkanı Ercüment Akdeniz, katliamın arkasındakilerin de yargı önüne çıkması gerektiğini belirterek, şöyle konuştu: "Kırılarak, vurularak ama yeniden ayağa kalkarak emek, demokrasi ve özgürlük güçleri yan yana yine sokaklardayız. Bu işin siyasi sorumluları yargı önüne çıkana kadar adalet mücadelemiz devam edecek, iki elimiz onların yakasında olacak." diye konuştu.

Anma barış güvercinlerinin uçurul-

bu süreçte karanlık güçlerin peş peşe katliam politikaları devreye koyduğunu söyledi. Katliamın üzerinden 6 yıl geçmesine rağmen firari sanıkların hala yakalanmadığına dikkati çeken Erçe, "200'ü aşkın klasörden oluşan belgeler ve kanıtlar katliamın göz göre göre geldi. İŞİD ile kamu görevlileri arasındaki ekonomik ve siyasi ilişkilere dair kanıtlara rağmen bu ilişkilerin açığa çıkarılması talepleri reddedildi. Katliamın tertiplenmesinde kamu görevlilerinin sorumlulukları açığa çıkarılmadı. Katliamın gerçek sorumluları yargı önüne çıkarılmadı" dedi.

150 bin metal işçisini kapsayan TİS görüşmeleri başladı

HABER MERKEZİ- 150 bin işçiyi ilgilendiren MESS grup sözleşmesinde ilk görüşmeler başladı. İlk oturumda prosedür maddeler üzerinde duruldu. Ücretler ve sosyal hakları ilgilendiren maddeler ise sonraki görüşmelerde gündeme gelecek.

Patron örgütü Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş arasında yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinin ilki bugün yapıldı. Birleşik Metal-İş tarafından yapılan açıklamaya göre toplantıda, MESS Yönetim Kurulu Üyesi Bora Koçak

açılış konuşması yaptı. MESS Genel Sekreteri Fatih Ay da ekonomideki ve metal sektöründeki gelişmelere ilişkin bir sunum yaptı. Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Özkan Atar da ülke ekonomisinin ve metal sektörünün yaşadığı kimi sorunların geride kalma eğiliminde olduğunu, şirketlerin kârlılıklarını sürdürdüklerini, kârlarda bir azalma olmadığını, işçilerin alım gücünün hızla düştüğünü ve yoksullaştığını belirtti.

Birleşik Metal-İş adına yapılan sunumda enflasyonun arttığı, işçilerin alım güçlerini koruyamadığını, enf-

lasyonun yükselme eğiliminde olduğu, işçi ücretlerinin reel olarak gerilediğinin görüldüğü belirtildi.

Konuşma ve sunumların ardından maddelerin görüşülmesine geçildi. İlk toplantıda 14 madde görüşüldü. Bunlardan 12 madde de anlaşma sağlanırken, 2 madde ertelendi. Kabul edilen 12 maddeyi tarafların temsili, özel hakem kurulu, sözleşmeden yararlanma, iş ve işyeri değişikliği gibi prosedür maddeler oluşturdu.

Birleşik Metal-İş açıklamasında, "Sendikamızın sözleşmeden daha fazla işçinin yararlanmasını öngören kapsam maddesindeki değişiklik teklifi kabul edilmemiş, ertelenmiştir. Anlaşma sağlanamayan maddelerden birisi yürürlük maddesi olup, işveren sözleşmenin 3 yıllık olmasını önermiş, sendikamız sözleşmenin 3 yıllık olmasını kabul etmeyeceğini, tartışmayacağını kesin bir şekilde belirtmiştir" dedi.

İkinci toplantı ise 26 Ekim Pazartesi günü saat 14.00'te yapılacak.

HANGİ SENDİKA NE İSTEDİ?

Türk Metal açıkladığı taslakta saat ücreti 20.50 TL'nin altında olan işçilere bu ücreti geçmemek üzere 90 kuruş zam, bütün ücretlere ilk 6 ay yüzde

27, ikinci 6 ay enflasyon oranında, üçüncü 6 ay enflasyon artı 1 lira, dördüncü 6 ay enflasyon oranında zam, sosyal haklarda ilk yıl yüzde 35, ikinci yıl enflasyon artı 4 oranında zam istediğini duyurmuştu.

Birleşik Metal-İş ise ilk defa işe girecek bir metal işçisinin ücretinin asgari ücretin yüzde 10 oranında artırılmasını, saat ücreti 20 TL'nin altında kalan işçilerin saat ücretlerine 20 TL'yi geçmemek üzere 0.70 kuruş iyileştirme yapılmasını, bu iyileştirmeden sonra, ilk 6 aylık dönem için öncelikle tüm ücretlerin yüzde 9 artırılmasını, ardından da saat ücretlerine 4.60 TL zam yapılmasını talep etmişti. Birleşik Metal-İş'in ilk 6 ay için toplam zam teklifi yüzde 30.89 olmuştu. Birleşik Metal-İş diğer 6 aylar içinse, enflasyon artı 3, enflasyon artı 4 ve enflasyon artı 3 puan zam istemişti.

Özçelik-İş ise saat ücreti 21 liranın altında olan her işçinin, 21 lirayı geçmeyecek şekilde saat ücretine 1 lira iyileştirilme yapılmasını, birinci 6 ay yüzde 28, ikinci 6 ay enflasyon artı 1 puan, üçüncü 6 ay enflasyon artı 1 lira, dördüncü 6 ay için enflasyon artı 1 puan oranında zam talep etmişti.

Metal işçileri ise sendikaların açıkladığı taslaklarda yer alan bu oranların beklentilerini karşılamadığını ifade etmişti.

İpek İş Tekstil'de sendika değiştiren işçiler işten atıldı

HABER MERKEZİ- Bursa'da Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren İpek İş Mensucat Türk Tekstil'de sendika değişikliği isteyen işçiler, işten çıkarıldı.

TEKSİF uzun yıllar örgütlü olduğu İpek İş Tekstil'de çalışan işçiler, 2018 yılında imzalanan üç yıllık sözleşmeye tepki göstererek yaklaşan yeni sözleşme öncesi sendika değişikliği istedi. Sendika değiştirmek isteyen ilk etapta sadece yedi işçiye bu sayı iki ay içinde 170'e çıktı. Fabrika yönetimi tarafından işçilere sendika değiştirmenin yasal hakları olduğu söylense de Hak-İş'e bağlı Öz İplik-İş Sendikası'na geçen yedi işçi, 'performans düşüklüğü' gerekçe gösterilerek işten çıkarıldı.

Çalışma koşullarının iyileştirilmesi için mücadele eden işçiler, yeni sözleşme sürecinde beklentilerini açıkladı. Battal Gündoğdu, işçilerin mağdur edilmemesini isteyerek,

"Ücretler açlık sınırının altında. Sendikaların görevi onun üstüne çıkabilmek. Yaşamları fabrika dumanının altında, evden işe, işten eve geçiyor. Bursa'da yaşayıp Uludağ'a çıkmamış işçi vardır" diye konuştu.

Yıllardan beri kazanılmış sosyal hakların iyileştirilmesi gerektiğini vurgulayan Selami Ayhan ise taleplerini şöyle sıraladı: "Dileğim odur ki, Türkiye işçi sınıfına ışık oluruz, yeni kazanımlar elde ederiz. Bayram harçlıkları çok sembolik, bunları makul bir seviyeye çıkarmak gerekiyor. İnsanca çalışabileceğimiz, hatta molalarda sosyal aktivite yapabileceğimiz haklar olması lazım. Türkiye'de ağır bedeller ödenerek kazanılmış 1 Mayıs'ımız var. Bunu bir gün izinle değil, yarım ikramiye ile taçlandıralım. Ayrıca işsizliği önlemek için ve işçilerin daha iyi koşullarda çalışması için çalışma saatleri 7,5 saatten 6 saate düşürülmelidir."

DERİTEKS, ISMACO ve ETF Tekstil'de TİS imzaladı

HABER MERKEZİ- DERİTEKS Sendikası, İstanbul'da faaliyet gösteren ISMACO Tekstil ve ETF Tekstil'de toplu iş sözleşmesi imzaladı.

Yetki sıkıntısı, patronların ülke barajı sorununu gündemde tutup kazanılmış haklara saldırması ve TİS imzalama tutumlarını rağmen her iki fabrikada da işçilerin mücadelesi

ile devam eden toplu sözleşme görüşmeleri olumlu sonuçlandı.

ETF Tekstil'de yaklaşık 8 ay süren ve kazanılmış hakları vermek istemeyen patron ile DERİTEKS Genel Merkezi'nin yaptığı müzakereler sonunda mevcut haklar korunarak yüzde 25 ücret zammı ve ikramiye,

yakacak, gıda, çocuk yardımı gibi sosyal haklara da yüzde 40'lık gibi bir rakamla toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Aynı süreçte toplu iş görüşmeleri süren ISMACO Tekstil'de ücretlere yüzde 30, sosyal haklar ise genişletilerek yüzde 49 oranında zam yapıldı.

İstanbul Üniversitesinde öğrencilere dönük faşist saldırılar protesto edildi

HABER MERKEZİ- Üniversite öğrencilerine dönük faşist saldırıları protesto eden İstanbul Üniversitesi Dayanışma Grubu, faşist saldırılara karşı mücadele çağrısında bulundu.

İstanbul Üniversitesi Dayanışma Grubu, üniversite öğrencilerine dönük ırkçı saldırıları protesto etmek için Beyazıt Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Açıklamaya, Özgür Hukukçular Derneği (ÖHD) İstanbul Eş Şube Başkanı Nagihan Avçıl ve İstanbul Tabipler Odası (İTO) Yönetim Kurulu üyesi Nazmi Algan ve çok sayıda öğrenci katıldı. "Le hemberî êrişê nijarperestî, Em bı zimanêxwe û bı nasnameye xwe ve lı virin!" pankartı açılırken sık sık, "Bexedan jiyane", "Yaşasın öğrenci Dayanışması, "Fer-

man devletin üniversiteler bizimdir", "Jin Jiyan Azadi", "YÖK, polis medya bu abluka dağıtılabacak", "Beyazıt faşizme mezar olacak" sloganları atıldı.

'KÜRT KİMLİĞİ HEDEF ALINDI'

İstanbul Üniversitesi Dayanışması adına yapılan açıklamada, üniversitelerin açıldığı günden beri faşist saldırılara maruz kalındığına dikkat çekilerek, "Bu saldırı esnasında arkadaşlarımıza karşı ırkçı söylemlerde bulunulmuş ve saldırıda kadın arkadaşımız, 'Kürt Kimliği' hedef alınarak ölümle tehdit edilmiş, sözlü taciz ve küfürlere maruz bırakılmıştır. Olay sonrasında burnu kırılan arkadaşımız hastaneye kaldırılmıştır. Suç duyurusunda bulunmak için güvenlik kamerası kayıtlarını isteyen arkadaşlarımız yönetim tarafından türlü bahanelerle geri çevrilmişlerdir. Bu da üniversitenin yönetimi ve ÖGB'nin faşist çeteye işbirliği içinde olduğunu göstermektedir. Sistemik saldırılarına devam eden bu ülkücü faşist çete 11 Ekim Pazartesi günü toplu bir şekilde arkadaşlarımızı sözlü tacizlerle Hukuk Fakültesi Kütüphanesi'ne kadar

takip etmişlerdir" denildi.

SALDIRIDA ÖGB İLE İŞBİRLİĞİ

Kütüphane önünde toplanan grubun polis ile olan samimiyetlerinde saldırının sistemik olduğuna dikkat çekilen açıklamada, "Olayların gelişmesi esnasında İstanbul Üniversitesinde iyi öğrenci dostu olduğunu söyleyen Dekan Ömer Ekmekçi can güvenliğimiz tehlike altındayken bu olayın kendilerini bağlamadığını, kütüphaneden çıkmamız gerektiğini söyleyerek, iyi öğrenci dostu değil, faşist çetenin dostu olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Ayrıca salı günü derse girmek için okula giden arkadaşlarımızı takip eden polis ve ÖGB'nin haber vermesiyle birlikte, içlerinde okul öğrencisi olmayan kişileri de barındıran faşist çete okul içerisinde toplanmaya başlayıp ellerindeki bıçaklarla gözdağı vermeye başlamışlardır. Bu esnada okul kapısında bekleyen arkadaşlarımız polis tarafından toplu buldukları bahane gösterilerek dağıtılmaya çalışılmış, arkadaşlarımızı bıçakla tehdit eden faşist kişi ÖGB'ler tarafından okula alınmıştır" diye belirtildi.

SİSTEMATİK SALDIRI

Yaşanılan olayların sistemik ırkçı faşist saldırıların devlet, polis, ÖGB, ve okul tarafından desteklediğinin belirtildiği açıklamada, "Devlet Bahçeli'nin 'elindeki kılıcı sallayarak' ülkücü faşist çeteleri kastederek 'elinizden Zülfikar'ı eksik etmeyin' demesiyle birlikte faşist çeteler sosyal medyadan devrimcileri hedef göstermeye ve Kürt Kimliği üzerinden tehdit ve tacizlere başlamıştır" ifadelerine yer verildi.

'DÜN BURADAYDIK BUGÜN DE BURADAYIZ'

Saldırıların Konya'da katledilen Kürt aile ve İzmir'de katledilen Deniz Poyraz'ın katledilmesiyle bağlantılı olduğunun vurgulandığı açıklamada son olarak şu çağrı yapıldı: "Bu saldırılar bizim Kürt kimliğimizdir. Dilimize ve Beyazıt geleneğindedir. Ne bizim demokrasi ve özgürlük mücadelemiz ne de İstanbul Üniversitesinin mücadele tarihi bu saldırılara yenik düşmedi ve düşmeyecektir. Bütün sıra arkadaşlarımızı, demokratik kitle örgütlerini ve halkımızı bu faşist saldırılara karşı mücadeleye çağırıyoruz."

Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer hakkında 'psikolojisi bozuk' iddianamesi

HABER MERKEZİ- HDP İzmir İl Örgütü'ne yönelik ırkçı faşist saldırıda Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer hakkında üç ayrı suçtan ağırlaştırılmış müebbet 7 yıla kadar hapisle cezalandırılması istemiyle iddianame hazırlandı. Ancak, iddianamede Gencer'in psikolojinin iyi olmadığı yönünde ibareler de eklenerek, adil yargılanması da engellendi.

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İzmir İl Örgütü'ne yönelik 17 Haziran'da gerçekleşen ırkçı faşist saldırıda Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer hakkında iddianame kabul edildi. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede Onur Gencer hakkında ağırlaştırılmış müebbet ve 7 yıla kadar hapis cezası isteniyor. İddianamede, Onur Gencer'in 17 Haziran'da katliamı işledikten sonra mesajlaşma uygulaması WhatsApp paylaşımlarında ve bina-dan çıkarken kullandığı ifadelerde suçunu itiraf ettiği belirtildi.

PSIKOLOJİSİ BOZUK İBARELERİ

Öte yandan iddianamede, dava sürecine dair peşin hüküm niteliği de taşıyabilecek şekilde "Sanığa 2016'da 'anksiyete bozukluğu' ve 'hafif depresif nöbet tanısı' teşhisi konulduğu" ibareleri yer alması dikkat çekti.

İddianamede, "Olay öncesinde, olay anında ya da olay sonrasında sanığa yardım eden, sanığı azmettiren herhangi bir kişinin bulunamadığı, sanığın herhangi bir terör örgütü ya da üyesi ile olay öncesi veya sonrasında irtibatlı olduğuna dair delil elde edilemediği" ifadelerine yer verildi. Sanığın hesap hareketleri incelemesinde de olayla ilgili delil olabilecek nitelikte bir veri de bulunamadığı kaydedildi.

Onur Gencer'i binaya getiren taksi sürücüsü, sanığın sürekli müşterisi olduğunu ve daha önce de taksiye bindiğinde silah almak için evrak hazırlığı yaptığını, İngilizce kursuna gideceğini söylediğini ifade etti. Taksi şoförü, sanığın, sık sık taksiyle atış poligonuna gittiğini ve yolculuklarında zaman zaman kendisinden teybin sesini açmasını istediğini ve garip hareketlerine de tanık olduğunu belirtti.

Keskin ve Türkdoğan yeniden İHD Eş Genel Başkanları seçildi

HABER MERKEZİ- İHD "Geçmişten geleceğe insan hakları, barış ve demokrasi için mücadelemiz sürüyor" şiarıyla 20'nci Olağan Genel Kurulu'nu topladı.

Ankara'da yapılan Genel Kurul'da yeni bir Çalıştay Tüzük Kurulu yapılması kararlaştırıldı.

Merkez Yönetim Kurulu faaliyet, mali ve merkez denetleme kurulunun raporlarının sunulması tartışıldığı Genel Kurul'da giderek tırmanan insan hakları ihlalleri değerlendirildi.

Toplantı sonunda tek liste ile yapılan seçimlerde yeni dönem Eş

Genel Başkanlığı'na Öztürk Türkdoğan ve Eren Keskin bir kez daha seçildi.

İHD Yönetim Kurulu'na seçilen isimler şöyle: Öztürk Türkdoğan, Eren Keskin, Gülseren Yoleri, Rehşan Bataray Saman,

Hüseyin Küçükbalaban, Hüsnü Öndül, Hatice Necla Şengül, Osman İşçi, Abdullah Zeytun, M. Tahir Saçaklıdır, Metin Klavuz, Cihan Aydın, Mehmet Acettin, Nuray Çevirmen, Selahattin Okçuoğlu, Mehmet Aker, Bedri Kuran, İlhan Öngör, Cemal Babaoğlu, Hayrettin Pişkin, Servet Üstün Akbaba, Ercan Yılmaz, Güldane Kılıç, Hamdi Bayhan ve Bülent Temel.

Onur Kurulu üyeleri: Reyhan Yalçındağ Baydemir, Aygül Demirtaş, Cüneyt Durmaoğlu, Mithat Can ve İlyas Kara.

Denetleme Kurulu: Ali Ekber Kaypakkaya, İsmail Boyraz ve Zeynep Ceren Boztoprak.

TDİ'den açıklama: Devrimci tutsakların dışarıdaki sesi olmak zorundayız!

HABER MERKEZİ-Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi (TDİ) son dönemde birçok hapisanede yapılan baskınlar ve tutsaklar üzerinde artan baskılara karşı bir açıklama yaparak, dayanışma çağrısında bulundu.

Yapılan açıklamada; "Devletin zindanlarda tutsaklara yönelik baskıları işkence boyutuna vararak devam ediyor. İçerde tutsaklar üzerindeki saldırılar her gün daha da yoğunlaşıyor. Pandemi bahane edilerek birçok hakları zaten gasp edilmişti. Devrimci ve politik tutsaklara yönelik saldırıların en temel olanları yaşama hakkı da dâhil, politik kimliğine yönelik saldırılardır. Devrimci tutsakları politik kimliğinden arındırmak için en insanlık dışı koşul ve yöntemlere başvurmaktan geri durmuyor.

Kitap, dergi, mektup, yayın yasaklarından tutalım da ayda 4 kere yapılan ziyaretlerin 2'ye düşürülmesi, açık görüşün hiç yaptırılmaması, infaz

yakmalar, baskın aramalar gibi daha pek çok hak gaspı bunun örnekleri sayılabilir. Yapılan baskı ve işkenceler yetmemiş olacak ki, son süreçte bunun dozajını artırdılar. Tüm bunların üzerine son günlerde ardı ardına zindanlardan tutsaklara yönelik tehdit, baskı, şiddet ve sürgün sevk haberleri peş peşe gelmektedir." denildi.

baskınlar haftada üç kez tekrarlanırken, gardiyanların tutsaklara "Burada öleceksiniz" tehdidi savurduğu dile getirilmektedir. Kızı ile telefonda görüşen devrimci tutsak ailesi kızının söylediklerini aktarıyor: "Yeni gelen hapisane müdürü gece saat 01.00-03.00 – 05.00 saatleri arasında koğuşumuza baskın yapıyorlar. Hepimizi yerlere yatırıyorlar coplarla. Hepimize hakaret ve küfür ediyorlar. Gardiyanlar sürekli bize 'Artık siz bittiniz' diyor. Sürekli hepimize tek tek 'Burada öleceksiniz' diyorlar".

TDİ, "Görüldüğü gibi zindanlarda devrimci tutsaklara yönelik saldırılar

bitmiyor. Aksine daha da artıyor. Birçok zindana aynı süreçlerde yapılan bu saldırılar, tüm topluma yönelik yeni bir saldırı dalgasının da habercisidir. Faşizm yeni saldırı dalgasını yine zindanlardan başlatıyor. Tüm bu saldırılar eş zamanlı ve sistemli

olarak yapılıyor. "Zindanları teslim almadan, toplumu teslim alamayacağı"nın bilinciyle davranıyor faşizm. Bu bilinçle eş zamanlı bir şekilde arttırıyor saldırılarını. Sistem tıkanıp her noktada toplumun devrimci güçlerine ve onun öncüleri olarak devrimci tutsaklara saldırmıştır. Topluma bu şekilde gözdağı vermeye çalışmıştır. Zindanlar mücadelesi de bunun çeşitli örnekleriyle doludur. Bütün saldırılarına rağmen devrimci tutsaklara asla boyun eğdirememiş, onları teslim alamamıştır." dedi.

Açıklama, "Zindanlarda yaşanan işkence ve baskılara, saldırılara karşı bizler tutsak yakınları, dostları, yoldaşları, aileleri olarak, sesimizi birleştirerek daha gür çıkarmamalıyız.

Tutsaklık sorunu sadece zindanda yatanların ve onların ailelerinin sorunu değildir. Tüm toplumun sorunudur. İçinde yaşadığımız koşullar gösteriyor ki her birimiz ufak bir şeyde zindana atılabiliriz. Bunun bilinciyle hareket etmeliyiz. Tutsaklarla dayanışmayı büyütüp devrimci tutsakların dışarıdaki sesi olmak zorundayız." şeklinde sona erdi.

Siyasi tutsaklara yönelik baskılar artarak devam ediyor

GEBZE KADIN KAPALI HAPİSHANESİ

Gebze Hapishanesi'nde bulunan kadın tutsaklar jandarmanın hapisane içerisinde çıplak arama dayatması nedeniyle 2 yıldır hastaneye götürülüyor.

Gebze Kadın Kapalı Hapishanesi'nde bulunan kadın tutsaklar jandarmanın çıplak arama dayatmasını kabul etmedikleri için 2 yılı aşkın bir süredir hastane sevkleri yapılmıyor. Aralarında hasta tutsakların da bulunduğu çok sayıda kadın tutsak bu dayatmayı kapı dövme, slogan atma ve hücreye girmeme gibi eylemlerle protesto ediyor.

HÜCRELERE BASKIN ARAMA

Gebze Hapishanesi'nde birçok hak gaspının yanı sıra hücrelere baskın aramalar yapılıyor, tutsakların eşyaları çalınıyor. Kadın tutsaklar, ayda dört-beş defa arama yapıldığını ve bu aramalarda jandarma ve gardiyanların eşyaları yerlere atarak üze-

TDİ açıklamasında birçok hapisanede yaşanan hak ihlallerine "Kandıra 1 Nolu F Tipinde hapisane müdürünün de içinde yer aldığı gece baskınlarıyla tutsaklar darp edilerek işkenceye maruz kalmaktadır. Tutsak ailelerinden gelen bilgilere göre bu

rine bastıklarını, kitap, not defteri ve diğer özel eşyaların izinsiz gizlice alındığını belirtti. Aramalarda yaşananlara tepki gösteren jandarma komutanının "devletin gücünü size göstereceğiz" diye tutsakları tehdit ettiği bildirildi.

Kadın tutsaklar, insan hakları örgütlerini ve tutsak yakınlarını saldırılara karşı duyarlı olmaya çağırdı.

İNFAZ YAKMAYA GEREKÇE: 'ALES'E GİRME-DİN'

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde 6 yıldır tutsak bulunan Leyla Akyıldız'ın yakılan infazına ALES'e girmemesi gerekçe gösterildi.

Özellikle siyasilere yönelik uygulanan infaz yakmalar yeni bir baskı politikasına dönüşmüş durumda. Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde 6 yıldır tutsak bulunan ve Eylül ayında tahliye olması gereken Leyla Akyıldız da infazı yakılan onlarca tutsaktan biri. Leyla'nın infazının yakılmasına ALES'e girmemesi gerekçe gösterildi.

İnfaz yakma ile yıllarca hapisanede

kalan ve tahliye olması gereken yüzlerce siyasi tutsak tahliye edilmiyor. Hapishane idaresi tarafından bazı hapisanelerde içlerinde temizlik çalışmasının dahi olduğu gözlem kurulları oluşturularak, tutsaklara "pişmanlık" dayatılıyor. Kabul etmeyen tutsakların ise infazı yakılıyor. Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutsak olan ve aldığı 6 yıllık hapsin dolmasıyla 6 Eylül'de tahliye olması gereken Leyla Akyıldız'ın infazı yakıldı.

Tutsakların aileleri aracılığıyla verdiği bilgiye göre, disiplin cezaları ve çeşitli gerekçelerle hakkında soruşturma açılan Leyla'nın tahliyesi 6 ay ertelendi. Leyla'ya sorulan sorular arasında "ALES sınavına neden girmedin?" gibi absürt soruların yer alması son süreçte cezaevinde var olan ihlallerin hangi boyutlara geldiğini de gözler önüne seriyor.

KANDIRA F TİPİNDE BULUNAN TUTSAKLARA "BURADA ÖLECEKSİNİZ" TEHDİDİ

Emine Atak, kızı Necla'nın telefon görüşmesi esnasında yaşadıklarını şöy-

le anlattı: "Necla hapisane müdürlerinin değiştiğini, gelen müdürün ise onlara rahat vermediğini söyledi. Necla bana, 'Yeni gelen hapisane müdürü gece saat 01:00-03:00-05:00 saatleri arasında koğuşumuza baskın yapıyorlar. Hepimizi yerlere yatırıyorlar coplarla, hepimize hakaret ve küfrediyorlar. Gardiyanlar sürekli bize 'Artık siz bittiniz' diyor. Sürekli hepimize tek tek 'Burada öleceksiniz' diyorlar' dedi. Kızımın telefon görüşünde bana söyledikleri bunlar. Zaten hapisanedeler ne istiyorlar onlardan. Dışarda bir şey yapamıyorlar hapisanede bulunan tutsaklara saldırıyorlar"

Emine Atak, ailelere dayanışma çağrısı yaparak, "Buradan bütün annelere sesleniyorum; hepimiz ayağa kalkalım, çocuklarımıza ses olalım. Çocuklarımıza bir çare bulalım. Yeter artık bu kadar baskı yaptıkları. Hapisanede bulunan bütün tutsaklar hepimizin çocuklarıdır. Çocuklarımız için el ele verelim, ses olalım onların sesine" dedi.

Dış Politikadaki Sıkışmışlık ve Yarı-Sömürgelik Üzerine

Diş politikayı en genel tabiri ile siyasal bağımsızlığa sahip olan devletlerin birbirleri ile kurdukları ilişkilerin bütünü olarak tanımlayabiliriz. Emperyalist kapitalist sistemde dünya bir avuç emperyalist devlet ile onlara bağımlı olan yarı-sömürge ve bağımlı kapitalist ülkeler temelinde bölünür. Emperyalist devletlerle yarı-sömürge devletlerin dış politikayı yapış ve ele alış biçimleri aynı olamaz. Zira yarı-sömürgeler komprador burjuvazinin zayıf sermaye birikimi nedeniyle emperyalist burjuvaziye ekonomik olarak göbekten bağımlı ülkelerdir. Bu ekonomik bağımlılık yarı-sömürgelerin "siyasal bağımsızlığında" kuşa çevirir. Unutmamak gerekir ki bir üst yapı kurumu olan siyaset ekonomik temel üzerinde yükselir. Dolayısı ile ekonomik alanda emperyalistlere en iyi hizmeti vermeye çalışırlar. Dış siyasette bir adım atabilmek için bağımlı bulunduğu emperyalizmin onayını ve desteğini alabilmek adına uşaklık yarışına girerler. Diğer taraftan emperyalistler arasındaki çelişkilerin keskinleştiği dönemlerde yarı-sömürgelerin dış politikadaki manevra alanları "genişler." Yarı-sömürgeler sanki bağımsızlaşıyor gibi bir görüntü ortaya çıkar. Oysa bu büyük bir aldatmacadır. Gerçekte bu sözde denge politikası yarı-sömürgelerin bir bütün emperyalizme olan bağımlılığını derinleştirir. Zira yarı-sömürgeler şantaj siyasetlerini sürdürürebilmek adına emperyalistlere daha çok tavizler vermeye başlarlar. Bunun sonucu olarak da daha fazla emperyalist devlete daha çok bağımlı hale gelmektedir. Ve nihai olarak bu özgün süreçlerde de yarı-sömürge ülkeler ancak emperyalistlerin desteğini ve ona-

yını kazanabilirlerse, dış politikada belli oranda etkin olabilirler. Yani bu "özgün süreçlerin", "normal dönemlerden" tek farkı yarı-sömürgelerin bağımlı bulunduğu esas emperyalist gücün yanında, öteki emperyalist güçlerle de ilişkisini geliştirmesi, dışarıda bir adım atabilmek adına farklı emperyalistlerin desteğini ve onayının peşinde koşabilmeleridir. Bu durum sarmal biçimde yarı-sömürge ilişkisini güçlendirir. Yani söylemde anti-emperyalist ama gerçekte emperyalizme daha sağlam bağlanma süreci ya-

bu süreçte içeride iktidar olmaya çalışan her klik emperyalistlerin desteğinin peşinde koşmuş, en iyi uşağın kendisi olacağını ispatlamaya gayret etmiştir. Emperyalistlerin ve onların uzantısı olan komprador burjuvazinin istemediği birisi hükümet kuramaz!

Abdülhamit döneminde izlenen dış politika, yarı sömürgeliğin dış siyaseti nasıl şekillendirdiğini anlatan en iyi örneklerdendir. Abdülhamit hem tahtını korumak hem de Osmanlı'nın ömrünü uzatmak adına

ile ret yanıtı almıştır. Bunun üzerine İTC dümeni Alman emperyalizmine kırmış, savaşa bu emperyalist gücün yanında dahil olmuştur. Bu süreçte ekonomik ve askeri alanda Almanya'ya tam bir teslimiyet sergilenmiştir. Öyle ki ordunun ve bürokrasinin en kritik kademelelerine dahi Alman kadrolar hakim olmuştur. Ancak sonuçta Alman emperyalizmi ile birlikte savaşı kaybedince Osmanlı devletinin varlığı da fiilen son bulmuştur. Yine resmî ideolojinin "bağımsızlık kahramanı" olarak sunduğu M. Kemal de

işgal yıllarında kukla Osmanlı hükümetinde yer alabilmek adına İngiliz emperyalistlerine yanaşmaya, onları ikna etmeye çalışmıştır. Ancak mevki peşinde koşan Osmanlı paşaları ile uğraşmaktan bıkmış olan İngilizler, M. Kemal'in bu taleplerine kulak asmamıştır. TC'nin kuruluşu da emperyalistlerin onayı ve icazeti ile mümkün olmuştur. Resmî ideolojinin "büyük bir bağımsızlık savaşı" olarak yutturmaya çalıştığı "Kurtuluş Savaşı"nda emperyalistlere tek bir mermi bile sıkılmamıştır. Bu süreçte Türk hakim sınıfları

Yunan, Ermeni, Rum ve Kürtlerle savaşırken, emperyalistlerle diplomatik pazarlıklarını sürdürmüşlerdir. Hakim sınıflar emperyalistlerle sürdürdükleri gizli görüşmelerde iyi bir uşak olacağını garantisini vermiş, bunun ispatı olarak da içeride komünistlere dışarıda da Sovyetlere karşı, her türlü düşmanca faaliyeti sürdürmüşlerdir. Başta Anadolu'ya ilişkin başka planları olan emperyalistler, Ekim devriminin ardından sosyalizmin yayılmasını önleyebilmek adına, anti-komünistliğini yaptığı saldırılarla ispatlamış Kemalilere istediği onayı vermiş ve TC bu sayede kurulabilmiştir. Osmanlı'nın devamcısı olarak kurulan TC, yarı-sömürgeliğe seve seve razı olmuş, yıllar boyunca ülkenin zenginliklerini emperyalist sermayeye

şanır. Bu durum halka başarı gibi gösterilmeye çalışılsa da gerçekte iş birlikçi, uşaklık politikasıdır. Türk devletinin ve Osmanlı'nın son dönemlerini incelediğimizde yarı-sömürgeliğin damga vurduğu bir dış politikalar zinciri görürüz. Türk hâkim sınıfları, Osmanlı'nın yarı-sömürgeleştiği 18. yüzyılın ikinci yarısından bu yana her daim kapitalistlerin ve emperyalistlerin çizdiği sınırlar içerisinde dış politikalar uygulamışlardır. Zaman zaman emperyalistler arası çelişkilerle oynayarak manevra alanlarını geliştirmeye çalışmışlarsa da, bu dönemlerde hep hüsrana uğramış, kaybeden taraf olmuşlar ve bir bütün emperyalistlere olan bağımlılıkları daha da artmıştır. Yine

dönemin önde gelen emperyalistleri (İngiltere, Fransa, Rusya ve Almanya) arasında her türlü ilkinden yoksun bir şantaj ve pazarlama politikası izlemiştir. Bir gün İngiltere'ye yanaşmış, ertesi gün Fransız uşağı kesilmiş beriki gün Rusya'nın peşine takılmış, Almanya'ya göz kırpmayı da ihmal etmemiştir. Desteğini alabilmek adına hepsine taviz üstüne taviz vermiş, halkın yarattığı değerleri peşkeş çekmiştir. Abdülhamit'ten sonra iktidarı gasp eden İttihat ve Terakki Cemiyeti de emperyalistlere uşaklıkta sınır tanımamıştır. İmparatorluğu tekrardan genişletme hülyaları ile 1. Emperyalist paylaşım savaşında İngiltere-Fransa ittifakına katılmak için çırpınan İTC İngiltere'den "sağda faydalı olmayacağı" gerekçesi

dönemin önde gelen emperyalistleri (İngiltere, Fransa, Rusya ve Almanya) arasında her türlü ilkinden yoksun bir şantaj ve pazarlama politikası izlemiştir. Bir gün İngiltere'ye yanaşmış, ertesi gün Fransız uşağı kesilmiş beriki gün Rusya'nın peşine takılmış, Almanya'ya göz kırpmayı da ihmal etmemiştir. Desteğini alabilmek adına hepsine taviz üstüne taviz vermiş, halkın yarattığı değerleri peşkeş çekmiştir. Abdülhamit'ten sonra iktidarı gasp eden İttihat ve Terakki Cemiyeti de emperyalistlere uşaklıkta sınır tanımamıştır. İmparatorluğu tekrardan genişletme hülyaları ile 1. Emperyalist paylaşım savaşında İngiltere-Fransa ittifakına katılmak için çırpınan İTC İngiltere'den "sağda faydalı olmayacağı" gerekçesi

Kuşkusuz Erdoğan'ın temsil olduğu klik emperyalistlerin yeniden gözüne girebilmek adına önümüzdeki süreçte her türlü tavizi vermeyi göze alacaktır. Kuşkusuz bu tavizlerin maliyeti halkın sırtına yıkılacak, halkın yarattığı değerler emperyalistlere daha fazla peşkeş çekilecektir. Yani bu durum halka yeni zamlar, açlık ve yoksulluk olarak yansyacaktır. Yarı-sömürge, yarı-feodal yapı tasfiye edilmediği müddetçe hakim sınıfların iktidarlarını korumak adına ülkenin kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çekmesi de önlenemez.

peşkeş çekmeyi sürdürmüştür. 2. Paylaşım Savaşı'na kadar önce İngiltere ve Fransa, ardından da Nazi Almanyası'nın uşaklığını yapan hâkim sınıflar, savaşın ardından ise, ABD'ye hizmet edebilmek adına her türlü çabayı göstermiştir. Bu süreçte ABD emperyalizmin kanatları altına girebilmek adına gösterilen çaba ibretliktir. TC'nin NATO'ya girebilmesi, Kore savaşına binlerce asker göndermesi ile mümkün olmuştur. ABD'den sermaye akışını sağlayabilmek adına Türk hakim sınıfları yıllarca komünizme karşı sürdürülen "soğuk savaş" saldırısının gönüllü tetikçilerinin başını çekmiştir. O tarihten bu yana hakim sınıflar ABD yürüncesinden çıkmamış dış politikasını büyük oranda ABD ile uyumlu bir şekilde belirlemiştir.

RTE-AKP'nin 2002 yılında iktidara gelişi de ABD'nin icazeti ile mümkün olmuştur. Erdoğan, daha seçime girmeden önce Washington'a gidip ABD Başkanı Bush'la görüşmüş ona biat yemini ettikten ve onay aldıktan sonra iktidara gelebilmiştir. O dönemde ABD AKP'ye Ortadoğu'yu ABD açısından dikensiz gül bahçesine dönüştürme projesi olan BOP eş başkanlığı görevini vermişti. AKP liderliğindeki TC bölgedeki diğer ülkelere model olarak gösterilmiş, ona benzemeleri istenmiştir. AKP bu süreçte ABD adına bölgedeki Sünni ülkelere liderlik yapmaya soyunmuş, bölge ülkelerini ABD'nin istediği neoliberal dönüşümleri gerçekleştirmeye ikna etmek adına yoğun bir çaba sarf etmiştir. Yine ABD'nin "Arap İsyanları"nın başlamasının ardından bölgede kendisi ile uyumlu olmayan rejimleri devirmek adına harekete geçtiği süreçte AKP kritik roller üstlenmiştir. ABD bu dönemde bir çok ülkede Müslüman Kardeşleri iktidara taşıyarak istediği dönüşümü gerçekleştirmeye çalışmıştır. AKP'de bu süreçte Müslüman Kardeşler'le ya-

kın bir iş birliğine girişmiş, her türlü desteği sunmuştur. AKP Suriye iç savaşında' da ABD'nin görevlendirmesi ile cihatçıların lojistikçiliğini yapmıştır. Ancak Suriye'de Esad rejiminin bir türlü devrilememesi ve diğer ülkelerde iktidara taşınan Müslüman Kardeşler'in beklenen dönüşümleri gerçekleştirememesi ile ABD BOP'u rafa kaldırmıştır. Bu tarih aynı zamanda AKP ile ABD arasındaki sıcak ilişkilerinde sonunun başlangıcı olmuştur. AKP'nin Suriye'de rejim değişikliğinde ısrar etmesi ve Müslüman Kardeşlere desteğini sürdürmesi ABD'nin tepkisini çekmiştir. ABD'nin desteğini çekmesi ile AKP dış politikada adım atamaz hale gelmiştir. Bu durum özellikle 2016 darbe girişiminin ardından AKP hem iktidarını korumak hem de Ortadoğu'da kendine alan açabilmek adına Rusya ve Çin'e yakınlaşmaya emperyalistler arası çelişkilere oynamaya başlamıştır. Türk hakim sınıfları bu süreçte Rusya ve Çin'e yakınlaşmaya şantajı ile ABD'den de taviz koparmaya çalışmıştır. Rusya ve Çin ile ilişkilerini geliştirebilmek adına da bu emperyalistlere S-400 alımı nükleer santral ihaleleri dahil bir çok tavizde verilmiştir. Bu tavizlerle birlikte TC, Rusya'dan Suriye'de bir takım operasyon gerçekleştirme iznini alabilmişti. Ancak bu politikanın TC'yi Rusya'ya birçok alanda bağımlı hale getirmesi, ABD ile ilişkilerini daha da germiştir. Nihayetinde ABD'den Biden'ın başa geçmesinin ardından AKP'nin bu "denge politikasını sürdürme imkanı da ortadan kalkmıştır. Zira Biden'ın göreve başlamasının ardından ilk işi yarı-sömürgelerini hizaya çekmek adına baskıyı arttırmak olmuştur. AKP'de bu baskıyı göğüsleyemeyeceğini çok iyi bildiğinden dümeni yeniden ABD'ye kırmak istemiştir. ABD ile ilişkileri toparlamak adına AKP bir dizi taviz de vermiştir. D. Akdeniz'den gemilerin çekilmesi İsrail, Mısır, BAE gibi bölge

devletleriyle yeniden ilişkilenecek gibi atılan kimi adımlar bu kapsamda okunmalıdır. Ancak AKP'nin daha önce Rusya'ya verdiği tavizler nedeniyle ABD'nin istediği kimi adımları atabilmesini engellemiştir. Örneğin ABD S-400'lerin çöpe atılmasını, Rusya ile ilişkilerin büyük oranda kesilmesini istemektedir. Ancak bu adımları atması halinde Rusya'nın ödeteceği bedellerden çekinen Erdoğan, ABD'nin bu artış onun üstünü çizmesine neden olmuştur. Bu sebeple de Biden, RTE'nin tüm çırpınışlarına verdiği tavizlere rağmen onunla görüşmekten dahi geri durmaktadır. Rusya ile ilişkilerde de benzer bir tablo vardır. Rusya en baştan bu yönü Erdoğan ve AKP'ye hiçbir şekilde güvenmemiş, ancak ondan faydalanmaktan da geri durmamıştır. Suriye'de TC'ye kendi denetimine halel getirilmeden ufak bir alan açmasının karşılığında AKP'den bir çok tavizde koparabilmiştir. Ancak Biden'ın göreve başlamasının ardından AKP'nin dümeni yeniden ABD'ye kırdığını gören Rusya da RTE'nin üzerini çizmiş gibi görünmektedir. AKP'nin Biden'dan yüz bulamamasının ardından ABD'ye şantaj yapabilmek adına kendisine yanaşmaya çalıştığını gören Rusya artık RTE'ye prim vermemektedir. Nitekim Soçi'de gerçekleşen zirvede Erdoğan'ın birçok tavizi vermeyi taahhüt etmesine rağmen Putin'in TC'nin İdlib'ten çekilmesini istemeye devam etmesi bunun net bir göstergesi olmuştur. Özcesi AKP şahsında Türk hakim sınıfları ABD ve Rusya arasında sıkışmış durumdadır. RTE ne ABD'ye ne Rusya'ya yaranabilmekte, bu iki emperyalist gücünde karşısına geçmesi nedeni ile dış politikada istediği hiçbir adımı atamamaktadır. Bu süreç aynı zamanda TC'nin Suriye, Libya gibi bölgelerden çekilmesi, D. Akdeniz'de kendisine dayatılana razı olması ile sonuçlanacaktır. Ayrıca Erdoğan hem ABD'nin hem Rusya'nın

desteğinden mahrum olmasının içerideki iktidarını da kaybetmesine yol açacağını çok iyi bilmektedir.

Kuşkusuz Erdoğan'ın temsil olduğu klik emperyalistlerin yeniden gözüne girebilmek adına önümüzdeki süreçte her türlü tavizi vermeyi göze alacaktır. Bu tavizlerin maliyeti de halkın sırtına yıkılacak, halkın yarattığı değerler emperyalistlere daha fazla peşkeş çekilecektir. Yani bu durum halka yeni zamlar, açlık ve yoksulluk olarak yansyacaktır. Yarı-sömürge, yarı-feodal yapı tasfiye edilmediği müddetçe hakim sınıfların iktidarlarını korumak adına ülkenin kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çekmesi de önlenemez.

Türk hakim sınıfları "aktif dış politika"nın sonuçlarını görmüştür. Komprador burjuvazinin emperyalist tekellerin taşeronu olarak bazı Ortadoğu ülkelerine yaptıkları ticaretle yok düzeyine inmiştir. Bu politik bir tercihten çok sosyo-ekonomik yapının doğal sonucudur. Fakat hakim sınıflar bu sürecin tüm faturasını bir dönemin kadrolarına çıkarıp, onları tasfiye ederek iktidara yeni kadroları getirip bu hasarları onlarla onarmaya çalışacaktır. Tehlike, halka bu dış politika ve ekonomik krizin var olan sistemle ve onunla ilişkili sosyo-ekonomik yapı kaynaklı olduğu söylenmemektedir. Hakim sınıflar adına bir dönem için halkı soymakla görevlendirilen hükümetlerin yanlış politikaları kaynaklı olduğu yalanı söyleniyor. Bu sosyo-ekonomik yapı tasfiye edilmeden bu sorunlar hep yaşanacak ve tüm faturayı da emekçi halk çekecektir, çekmiştir. Bu sistemin tasfiyesi de ancak Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. Demokratik Halk Devrimi bu sistemi, sosyo-ekonomik yapıyı tasfiye etmediği sürece aktörler değişse de aynı sorunlar yaşanmaya devam edecektir. Nerede ise 200 yıldır bu böyle olagelmektedir.

Türk hâkim sınıflarının dış politikaları sınıfsal karakterlerini yansıtmaması bakımından devrimcileri ve komünistleri şaşırtmaz iken, komünist ve devrimcilerin görevi bu sınıfsal karakteri doğru tespit edip buna uygun mücadele yöntemi belirlemektir.

TÜM ZİNCİRİ KAVRAYABİLMEK İÇİN

Halk Savaşı, strateji ve taktikler bütünüdür. Nasıl ki savaşı ortaya çıkaran ekonomik-politik-sosyal ve kültürel çatışkılar varsa onun gidişatına yön veren öznel ve nesnel durumun doğru tahlili ve bu tahlil ışığında doğru taktiksel hamleler içerisinde savaşın sürdürülmesi de zafere giden yolun doğru taşlarla örülmesi anlamında önemlidir.

Pratikte doğruluğu sabitlenmiş teorik doğrular tek başına yetmez; önemli olan, anı doğru okuyabilmek, sonuç çıkarabilmek ve bu sonuca göre hareket serbestliği kazanmaktır. Savaşın en önemli kurallarından birisi olan hareket serbestliği, salt düşmanla çarpışma anı için değil savaşın ideolojik-politik sahadaki üstünlüğü için de geçerlidir.

Proletarya Partisi'nin gerçekleştirmiş olduğu 1. Kongre kararlarında belirttiği gibi; "Dünden bugüne yaptıklarımız ve yapamadıklarımızın kapsamlı bir muhasebesi görevi önümüzde hala durmaktadır. Ancak yapamadığımız ve partimizin de kabul ettiği bir şey vardır; o da genel siyasi çizgimizin ülke topraklarına uygun olan yapısının hayat bulmasıdır."

50. savaş yılına girerken Proletarya Partisi, başarı ve başarısızlıklar denkleminde ilerlemiş, zaferler ve yenilgiler yaşamış, mevziler kazandığı gibi mevziler de kaybetmiştir. Savaşın olağan koşulları içerisinde normal olan bu tabloya rağmen, kabullenerek teslim olmak ile kabullenerek değiştirme-geliştirme-ileri doğru hamle yapma cüretini, iddiasını kuşanma arasında çok keskin bir çizgi vardır. Bu her şeyden önce ideolojik sağlamlığı koşullar. Nitekim savaşa yön veren esas olgu, güçlü bir ideolojik şekilleniş ve bunun yön verdiği politik konumlanmadır.

Halk Savaşının stratejik savunma aşaması, güçler dengesinin düşman lehine olduğu bir sürecin tarifidir. Bu süreç esas olarak güç biriktirme, düşmanın kendi lehine olduğu koşulları kullanarak ezme ve imha etme hamlelerine karşı, doğru bir politik çizgiyle gücünü koruma, (saldırı-savunma diyalektiği içinde) düşmanı yıpratmak ve parçada imha edecek saldırılar örgütlenme ve parti inşası ile savaşın inşasını yaratma üzerine şekillenir. Elli yıla yaklaşan kesintisiz savaş pratiğine rağmen henüz sürecin tanımı bu teorinin yaşam bulmasını hedefleyen karakterdedir.

İşte bu ön kabul ve gerçeklikle 1. Kongresi'nde savaş ısrarından taviz vermeden, süreci, kitleleri, kendi gücü ve düşmanın gücünü ele alarak savaşa ve sürecin politik karakterine dair tespitler yapan Proletarya Partisi, süreci 'Tutunma ve Direnme Savaşı' olarak tanımlamış ve buna göre konumlanmıştır.

'TUTUNMA VE DİRENME SAVAŞI' KALICI MEVZİLER YARATMA CÜRETİDİR

"Bir devrimci ve genel olarak sosyalizmin savunucusu veya bir komünist olmak yetmez. Bir kimse (örgüt-bn) her özel anda, zincirin özel halkasını bulabilmelidir, tüm zinciri kavrayabilmek ve halkalardan bir diğerine geçişi hazırlayabilmek için bir kimse (örgüt-bn) bütün kararlılığıyla bu özel halkayı kavramalıdır." (Lenin)

Sürece özgülünen politik çizginin başarı ya da başarısızlığı; genel stratejik çerçeve ışığında sürecin okunması, öznel ve nesnel güçlerin tahlili ve buna uygun belirlenen yönelimle birlikte esas olarak kolektif bir yönelim-pratiğin uygulanıp uygulanmadığının sonucudur.

Savaşın bütünlüklü bir ideolo-

jik-politik-askeri-örgütsel karakter içerisinde yürütülmesinin yükümlü olduğu gerçeği başlangıç noktamızı oluşturmalıdır. Hali hazırda gerilla savaşı içerisinde almış olduğumuz kayıplar, anın saldırı dalgası içinde okunabile-

mücadelesinin seyrini dolaysız etkilemektedir.

Bu nedenle egemen sınıflar, ilk ve en keskin saldırı dalgasını gerilla mücadelesine karşı geliştirmektedir. Özellikle süreç içerisinde,

cek sonuçlar olduğu kadar, çizginin yaratıcı bir şekilde kolektif akıl ve yönelim ile hayata geçirilememesinin sonucu olarak da okunmalıdır.

Gerilla savaşı karşısında, düşmanın askeri ve moral-motivasyon olarak avantaj yakalamış olduğu bir gerçektir. Ancak bu süreç, salt gerilla mücadelesi karşısındaki taktik üstünlüğünün değil, sınıf mücadelesinin toplamında elinde bulunan avantajın ürünüdür.

Nihayetinde savaş keskin bir mücadele biçimi olsa da siyasetin bir ürünüdür, ondan koparılamaz. Buna rağmen ülkemiz koşullarında savaş, mücadelenin esas ve merkezi görevidir. Buradaki ilerleme ya da gerilemeler sınıf

düşmanın teknik ve teknolojik gelişmelerle birlikte gerilla savaşına karşı geçici başarılar kazandığını da söylemek gerekmektedir. Böylesi bir sürecin içerisinde savaş çizgisini yaratıcı bir şekilde örgütlemek, hayata geçirmek her zamankinden daha zor olmaktadır. Buna sürecin tasfiyeci karakteri de eklendiğinde bu zorluk daha da katmerlenmektedir. Ancak savaşın örgütlenmesini, kalıcılışmasını, kurumsallaşmasını sağlayacak olan ilk başta ideolojik bir sağlamlık, doğru politik hamleler ve güçlü bir pratiktir. Bunlar, gerçekliğe yüz çevirerek değil, bizzat gerçekliği kabullenerek tersine çevirmek için zorunludur.

Gerilla mücadelesi içinde aske-

N ANA HALKAYI YAKALAYABİLMEK

ri olarak yaşanan saldırı dalgası kadar, ideolojik olarak da göğüslenmesi gereken bir sürecin içerisindeyiz. Tüm deneyim ve birikimine, kesintisiz devam eden savaş pratiğine rağmen Proletarya Partisi'nin "Tutunma

si ve düşman inisiyatifine terk edilmemesi aynı zamanda örgüt olma fonksiyonlarının gelişmesiyle mümkündür. Bir program altında ortak düşünen, ortak bir hedefe kilitlenen, ortak ihtiyaçlara yoğunlaşan ve koordine olan

sebat etme ve iddiayı kuşanma ayağıdır. Özellikle gerilla savaşına yönelen bu saldırı dalgasına karşı mücadele, belirleyici bir yerde durmaktadır. Savaşın gelişim seyri ülkemiz devrim mücadelesinde devrimin gelişim seyridir; onun örgütlenmesi ve kurumsallaşması da devrimin örgütlenmesi ve kurumsallaşması anlamına gelmektedir. Savaş, devrim için olur, onun ihtiyaçları için gereklidir ve onun gerçekleşmesinin yegâne yoludur.

Bu anlamda mücadelenin hangi evresi, hangi taktik aşaması olursa olsun esas olan; anı kurtarma değil, geleceği hedefleyen karakterinin ön plana çıkması önemlidir. Yani tutunma ve direnmeyi, gücü korumaya endekli bir olgu olarak algılamak, başarısızlıkların ön kabulü olacaktır.

İleriye hedefleyen her hamlenin merkezinde çizgiye göre hareket etme becerisini gösterme kabiliyeti olmalıdır. Başarısızlıkları başarıya, yenilgileri yengiye çevirecek olan bu yönelimdir.

Parça-bütün (savaş - siyaset) ilişkisi bütün bünyenin merkezi göreve göre şekillenmesini zorunlu kılar. Düşmanın gerilla savaşına karşı girişmiş olduğu saldırı dalgasını sınıf mücadelesinin bütününe karşı bir saldırı dalgası olarak okuyan ve buna göre konumlanan bir parti bütünü ancak saldırıları bertaraf etme ve süreci tersine çevirme iradesine sahip olabilir.

Egemen sınıfların dayattığı uzlaşma ve teslimiyet çizgisine karşı direniş çizgisini, saldırılar karşısında tutunma cüretini besleyecek olan; sadece bugünü değil yarını kazanmayı, ayakta kalmayı değil ileriye yürümeyi hedefleyen bir bakış açısı ve pratiğidir.

Savaş başlayana kadar tüm ör-

gütlerin (parti örgütlerinin-bn) ve mücadelelerin görevi savaşa güçlü hazırlanmaktır. Savaş patlak vermesinden sonra tüm örgütler ve mücadeleler dolaylı ve dolaysız şekilde savaşı koordine ederler. (Mao Zedung)

Halihazırda alınan darbelere rağmen devam eden bir savaş gerçekliği var. Geliştirmek ilerletmek, kendi rotasında seyir izlemesini yaratmanın yegane çıkış yolu, Mao yoldaşın belirttiği gibi dolaylı ve dolaysız şekilde savaşla koordineli bir mücadele hattının örülmesinden geçmektedir.

Çelişkilerin keskinliği sınıf mücadelesinin seyrini ileriye taşıyacak muazzam olanaklarla doludur. Egemen sınıfların siyasi-ekonomik krizi gün geçtikçe derinleşmekte kitleler arayış içerisine girmektedir. Devrimci durumun yükselme eğilimine zemin sunan anın yapısı savaşın gelişim dinamiklerini de yaratmaya açıktır. Önemli olan bu halkayı yakalayabilmektir.

Savaşı merkeze alan bir mücadele hattıyla en ileri kitleleri hedefleyen ve örgütleyen, gerilla savaşını bütün örgüt bünyesiyle kuşatmaya alan, onu besleyen bir hareket tarzı sürecin en önemli ihtiyaçlarındandır.

Gerilla savaşının direnme ve tutunma hattını güçlendirecek olan savaşın yürütüldüğü sahadaki saldırı-savunma hattı kadar, bütün örgüt faaliyetleri ile beslenme ihtiyacı vardır. Bunun için bütün faaliyet alanlarının savaşın bizzat içinde, onun parçası olduğu bilinciyle bir çalışma örgütlenmesi gerekmektedir. Ancak daha da önemlisi bir şekilleniş, biçim alma ve biçim oluşturma çabası içerisine girmek, savaş ve önderlik, örgüt ve önderlik ilişkisini sağlıklı ve güçlü bir temele oturmasını sağlamak olmalıdır.

ve Direnme Savaşı" tespitini ve yönelimini bu minvalde okumak gerekir. "Tutunma ve Direnme Savaşı" her şeyden önce, güçlerini koruyarak, taktik saldırılarla beslenmiş bir savunma hattının örülmesidir. Ancak bu çizginin sadece gerilla alanı ile sınırlı olmayan yapısı vardır. Bu çizginin hayata geçmesi, ancak tüm partinin savaşa göre şekillenmesi, bir yoğunlaşma ve seferberlik hali ile mümkün olabilir.

"Düşmanın özel topyekûn savaşına karşı, örgütlenmiş ve bir bütün oluşturan yönelimine karşı parti güçlerimizin de özel ve birleşmiş, birbirini besleyen ve savaşı güçlendiren bir tutum içinde olması gerekmektedir. Savaşın koordinasyonu, yönlendirilme-

bir örgüt olmaya kilitlenmeliyiz. Bu sağlandığı oranda, her gelişme ve çelişme savaşa göre biçim alan bir politikaya, bir harekete dönüştürülebilecektir." (Proletarya Partisi 1. Kongre Belgelerinden)

Savaşa göre şekillenmenin, politika yapış tarzından kitle faaliyetine; A/P faaliyetinden örgütlenme çalışmalarına; ideolojik mücadeleden askeri eylemlere vs. kadar geniş bir görev sahası vardır.

Bu başlıklar anlaşılardan süreci salt savaşla sınırlamak eksik olacaktır. Direnme ve tutunma savaşının ideolojik cephesi her türden tasfiyeci ve uzlaşmacı çizgi ve saldırılara karşı devrimci bir çizgide

Devlet ve Kadına Yönelik Psikolojik Şiddet

Kadına yönelik şiddet dediğimizde akla ilk gelen ve ilk algılanan fiziksel şiddet olurken diğer şiddet çeşitleri, kanıksanan veya görülmeyen ya da önemsenmeyen bir şiddet biçimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Normalleştirilen şiddet çeşitlerinden biri ise kadına yönelik uygulanan psikolojik şiddettir. Psikolojik şiddet, fiziksel şiddet ve cinsel şiddet gibi kadın bedenine yönelik "açık" saldırı halini içermeyen diğer şiddet çeşitlerine göre daha yaygın uygulanan ve aynı zamanda fiziksel, cinsel şiddet vd. şiddet eylemlerinin zeminini hazırlayıp güçlendiren bir özelliğe sahiptir. Yine fiziksel, cinsel ve ekonomik şiddet çeşitlerinin kadınlar üzerinde yarattığı psikolojik yansımaları da psikolojik şiddet olarak tarif edilmektedir. Çünkü tüm şiddet türlerinin hem tekil kadının psikolojisine hem de toplum psikolojisine yansımaları vardır. Bu olgular birbirinden koparılmamalıdır. Bu sebeple kadınlar diğer (fiziksel, cinsel, ekonomik) şiddet biçimlerinin de sonucu olan psikolojik şiddet boyutunu daha katmerli yaşamakta ve psikolojik şiddet diye tarif edebileceğimiz bu baskı altında yaşamlarını sürdürmektedir. Bunun yanı sıra kadınlara yönelik psikolojik şiddet biçimleri farklılıklar göstermekte çok farklı psikolojik şiddet tarifleri yapılabilmektedir.

Psikolojik şiddet biçimleri sözel şiddet olarak algılanmakta yer yer psikolojik şiddetin tanımı kriminalize edilerek kapsamı da daraltılabilmektedir. Psikolojik şiddet, yapılan birçok tanımda şöyle açıklanmaktadır; Karşı tarafı aşağılamak, etiketlemek, ifade biçimlerinin ötesinde kadının sosyal çevresiyle ilişkilerine zarar vererek onu yalıtma, yalnızlaştırmak, yok sayma, duygu durumunu bozacak şekilde yaklaşma, güvenlik algısını bozma, çevreden algıladığı tehdit durumlarını süreklileştirmek, kendine olan güvenini sarsma, itibarını zedeleyici söylemleri yayma, kendisini geliştirme engelleme, kıskançlık gerekçesiyle kontrol altında tutma, mail-telefon-mesaj gibi iletişim kanallarını kontrol etme, sokakta evinde işinde ısrarlı şekilde takip etme, gücüne ve becerilerine uygun olma-

yan işlerden ve iş yükünden sorumlu tutma gibi sayısız saldırgan davranış psikolojik şiddet olarak tarif edilebilir.

Bütün bunları ifade ederken kadına yönelik psikolojik şiddet konusunda karşımıza çıkan bir diğer konu toplumsal bilinç olgusudur ve çoğunlukla göz ardı edilebilmektedir. Toplumların hareketine bağlı olarak gelişen bilinç bu süreç boyunca sürekli bir ilerleme halindedir. Yani daha geri toplumlarda kadın olmanın şartları olarak kanıksatılan birçok olgu bugün kadını ikinci cins olarak konumlandırma politikalarının yani özde sınıf iktidarını ve bu sınıfın dayandığı kuvvetlerini koruma politikalarının psi-

kapsamına girmektedir diyebiliriz. Bu sebeple psikolojik şiddet dediğimiz olgunun kapsamı sanılanın aksine alabildiğine genişdir.

Çünkü kadına yönelik somut her şiddet biçiminin psikolojik bir yansıması vardır. Psikolojik her şiddet türünün maddi ilişkilerde denk geldiği, ona kaynaklık eden bir sebebi, ilişki sistemi vardır. Ekonomik şiddet, yani emek sömürsü, ya da fiziksel şiddet ya da cinsel yani her türlü saldırı aynı zamanda psikolojik bir yansımayı beraberinde getirir erkek egemen toplumlarda bu durum kadına yönelik şiddet olarak şekillenmektedir. Din, feodal gelenekler, yasalar, devlet,

ler tarafından kadınlara uygulandığı gerçekliğini çok daha doğru temelde ayırt edebiliriz. Yine sınıfsal karakterinden ötürü işçi kadınların hem evde hem işte ve diğer sınıf katmanındaki kadınlara oranla daha fazla psikolojik şiddete maruz kaldığı gerçekliğini koyabiliriz.

KADINA YÖNELİK PSİKOLOJİK ŞİDDET ERKEK EGEMEN TOPLUMUN "İLKE"LERİDİR!

Bu gerçekliği ortaya koyduğumuzda kadına yönelik psikolojik şiddet dediğimizde geçmişten bugüne kadının ikinci cins olarak görülme durumunun tüm yansımalarından bahsediyoruz demektir. Bu durum evde, işte, okulda yani yaşamın tüm alanlarında yaygınlaşmış ve kalıplaşmış bir halde ilerlemiştir. Sınıflar mücadelesinin gelişimine bağlı olarak da dönüşmeye başlamıştır. Kadınlara yönelik bu baskının bir ayağı gelenekselleşmiş adet ve törelerin uyguladığı kurallar biçimini almıştır. Bu kurallar yazılı kurallar halinde de olmamıştır. Erkek egemen tüm toplumlarda ve bu gün kapitalist toplumlarda kadınlara uygulanan bu baskı, gelişen nesilden nesile aktarılan ve toplumsal yaşamda sistematik şekilde uygulanan bir politika olarak gelişmiştir. Feodal toplumlarda ve Türkiye gibi yarı-feodal,

yarı-sömürge toplumlarda durum ise erkeğin ayrıcalıkları korunarak kadın üzerinde ataerkil baskının en kaba haliyle sürdürülmesi ve bu yazılı olmayan kuralların kadınları baskılayacak, yaşamını kısıtlayacak biçimde ele alınarak sistemleşmesi psikolojik şiddetin töreleşmesi halini tarif etmektedir. Kadın ve erkek doğduğu andan itibaren gerici yanları barındıran bu kültürlerde bu baskı ile yetiştirilmiş, bu toplumsal gerçekliğin içine doğmuştur.

Gelenekselleşmiş ve bir kültüre dönüşmüş olan, tüm inançlar üzerinden bakıp incelediğimizde de kadını kısıtlayan baskılayan kuralların kadınlara psikolojik şiddet olarak döndüğünü görebilir. Erkeğe tanınan ayrıcalığın kadınlar üzerindeki hakimiyetin tekrarlandığı dini kurallarında erkeğin ayrıcalıklarını koruma hizmetine su-

kolojik saldırıları olarak da karşımıza çıkmaktadır. Tamda bu noktada hâkim sınıfın iktidar organı olan devlet ve bu kurumun nasıl bir araç olduğu gerçekliği karşımıza çıkmaktadır. Toplumlar da sınıf bilinci geliştikçe daha önce normal görülen birçok olgunun psikolojik şiddet olduğu anlaşılabilir. Yine her ne kadar emekçi kadınlar birçok yönüyle hangi durumun aynı zamanda bir psikolojik şiddet olduğunu tanımlayamasalar da ve buna karşı mücadelede eksik kalsalar da toplumsal yapı içerisinde birçok davranış ve söylem toplumsal olarak erkek egemen bir şiddeti barındırmaktadır. Kadının aile içine hapsedilmesi aile kurumunun sınıf iktidarının temel taşı olması ve bu kurum varlığının korunması için kadının toplumsal cinsiyet rollerine hapsedilmesi için üretilen tüm yaklaşım, anlayış, davranış ve kurallar psikolojik şiddet

polis baskısı, kadın erkek arasındaki ilişkiler vb. her biri somut ilişkilere fakat kendi gerçekliğinin de üstünde psikolojik sonuçlar ortaya çıkarırlar ve tekil görünseler de toplumsaldır. Bu sebeple kadına yönelen her türlü saldırıya sadece psikolojik şiddet ya da din, gelenek gibi üstyapı kurumları üzerinden dar bakamayız/bakmıyoruz. Bütün bu sorunları açığa çıkaran ve bunların da üzerinde yükseldiği sosyal ilişkiler, üretim ilişkileri asıl belirleyici sorun olarak kavranmalıdır. Doğal olarak tüm şiddet türlerini ortadan kaldırmak için temel toplumsal ilişkilere, topluma yön veren sınıf çelişkilerine odaklanmak gerekmektedir. Psikoloji derken anlaşılması gereken sosyal psikolojidir. Sosyal olan da sınıflara dayanır. Kadın erkek eşitsizliğinin temel nedeni olan sınıfsal kökeni ortaya koyduğumuzda psikolojik şiddetin daha çok erkek-

Sonuç olarak, kadına tarihsel ve toplumsal olarak biçilen tüm cinsiyet rollerinde ve bu cinsiyet rollerinin yeniden ve yeniden üretildiği tüm olgularda kadına yönelen psikolojik bir saldırı ve şiddet vardır. Ancak kadına yönelik psikolojik şiddet tek başına kadın kimliğinin dizayn edilmesi ile sınırlı değildir bahsi edilen psikolojik saldırıların tamamında ataerkil-burjuva-feodal- toplum düzenini şekillendirme, örgütlenme ve koruma anlayışı yatmaktadır.

nulmuş ataerkil toplumsal ilkeler olduğunu belirtmek gerekir.

HÂKİM SINIFLARIN KRİZİ VE KADINA YÖNELİK PSIKOLOJİK ŞİDDET!

Tarihten bugüne kadına yönelik şiddet, toplumların üretim ilişkilerine bağlı olarak değişen çeşitli kültürlerde farklılık gösterse de süregelen kadın erkek eşitsizliğinin sınıfsal niteliği özde değişmemiştir. Bugün kadınlara yönelik cins ayrımcılığı varlığını korumakta ve ataerkil düzenin kadınlar üzerindeki hegemonyasını pekiştirirken sınıf iktidarını da bu olgular üzerinden sağlamlaştırmaya devam etmektedir. Erkek egemen anlayışla da beslenen sistem tüm kurum ve kuruluşlarında bu anlayışı öğütlemekte, yansıtmakta ve uygulamaktadır. Dolayısıyla egemen sınıfların kriz dönemlerinde bu durum daha üst düzeyde bir boyut kazanmaktadır. Ekonomik kriz ve pandemi ile birlikte kadına yönelik artan şiddet oranında da geçen yıllara oranla yükselme olması bu durumu açıklamaktadır. Ekonomik krizin derinleştiği ve hemen ardından Covid-19 virüsünün yaygınlaştığı pandemi sürecinde kadınlar ev ve iş yeri arasında mekik dokumuş bu süreç içerisinde psikolojik şiddet ile karşı karşıya kalmışlardır. Ev emekçisi kadınlara yönelen ev içi şiddet ve dolayısıyla aile içi psikolojik şiddet ala-

bildiğine artmıştır.

İşçi ve emekçi kadınların, özellikle pandemide evden çalışmaya yönlendirilmesiyle birlikte ev içindeki emek sömürsü artmış bu durum çocuk, yaşlı bakımı ve tüm ev işlerinin kadına yüklenmiş olmasıyla birleşmiş ev içine hapsolmuş, kadına yönelik psikolojik şiddet iki kat artarak baskıya dönüşmüştür. İş kollarına göre göstermelik farklılıklar gösterse de patron, ustabaşı veya aynı bölüm içerisindeki diğer erkek işçiler tarafından da kadına yönelik psikolojik şiddet çok yönlü sürmektedir. Feodal, yarı-feodal toplumlarda üretime katılması zaten zorlu mücadeleler gerektiren kadınların çalıştığı iş kolu içerisindeki konumu gereği bir üstü tarafından psikolojik şiddete maruz kalma oranları da kapitalist toplumlara göre çok daha fazladır. Daha fazla çalışma ve fazla sömürü üzerinden yaşanan ekonomik şiddet beraberinde psikolojik şiddeti tetikleyen de bir niteliğe sahiptir. İş yerinde erkek ile kadının aldığı maaş veya ücret zaten eşit değildir, kadın çalıştığı iş kolunda “eve ek gelir sağlayan” olarak bakıldığından ucuz iş gücü olarak görülür ve kadının kadın olmasından kaynaklı yaşadığı cinsiyet ayrımcılığı burada da ortaya çıkmaktadır. Eşit ücret alamamanın da psikolojik şiddetle ilişkisi

ortadadır. İşçi ve emekçi kadınlar bin bir zorlukla kazandığı ücretini aldığı anda ise psikolojik şiddetin başka bir biçimi açığa çıkar. Evdeki baba, koca vb. tarafından ücretine el konularak uygulanan ekonomik şiddet sonucu bir kere daha psikolojik şiddetin başka bir hali ile karşı karşıya kalır.

Kadınlar buldukları her alanda psikolojik şiddete maruz kalırlar demedik. Bu durumun esas kaynağı erkek egemen anlayış ve sömürü sisteminin kendisidir. Erkek egemen faşist devlet tarafından şiddetin her türünün pekiştirileceği alanlar diğer yıllara oranla daha da genişlemiş hâkim sınıflar krizde debelendikçe başta işçi emekçi kadınlar olmak üzere halka saldırılarını daha açık uygular duruma gelmiştir. En son “İstanbul Sözleşmesi”nden geri çekilme adımı kadınlar nezdinde psikolojik baskı boyutunu büyütülmüştür.

Sonuç olarak, kadına tarihsel ve toplumsal olarak biçilen tüm cinsiyet rollerinde ve bu cinsiyet rollerinin yeniden ve yeniden üretildiği tüm olgularda kadına yönelen psikolojik bir saldırı ve şiddet vardır. Ancak kadına yönelik psikolojik şiddet tek başına kadın kimliğinin dizayn edilmesi ile sınırlı değildir bahsi edilen psikolojik saldırıların tamamında ataerkil-burjuva-feodal- toplum düzenini şekil-

lendirme, örgütlenme ve koruma anlayışı yatmaktadır. Bu sebeple kadına yönelen tüm şiddet biçimlerinde olduğu gibi psikolojik şiddet konusunda da mücadele edeceğimiz esas güçler sorunu karşımıza çıkmaktadır. Özetle, tek tek kadınlara yönelen psikolojik saldırının ve bu saldırıdan doğan psikolojik sorunların ortadan kaldırılması bir bütün toplumsal yapının değiştirilmesi için mücadele etmemizi bu bilinçle savaşım vermemizi zorunlu kılmaktadır.

Elbette psikolojik şiddet ve sonuçlarıyla mücadele etmenin belli başlı yolları olsa da ve bu anlamda birçok yol yöntem denense de kadınlar nezdinde kurtuluşun ve sürekli mücadele etmenin temel kuralı doğru bir çizgide örgütlenmenin sağlanmasıdır. Bıkmadan usanmadan tekrar ettiğimiz gibi kadınların gerçek kurtuluşu sınıf mücadelesinin zaferine kopmaz bir şekilde bağlıdır. Çünkü işçi ve emekçi kadınlara yönelen her türlü saldırı ve şiddetin kökeninde sınıflı toplum gerçekliği vardır. Psikolojik şiddetin çok yönlü incelenmesi bizi bu gerçeğe vardırılmaktadır. O zaman kadına yönelen her türlü şiddetin özünde yatan sınıf gerçeğini kavrayalım emekçi kadın kitlelerini gerçek kurtuluşlarına götürecektir Demokratik Halk Devrimi çizgisinde örgütleyelim.

Kadınlar İstasyon Meydanı'nda: Deniz, artık halkın denizi

HABER MERKEZİ- Diyarbakır'daki kadın mitinginde meydanı dolduranlara seslenen HDP'li vekil Nuran İmir, “Bugün çok tarihi bir güne imza atacağız. Saldırıları boşa çıkaracağız, yolun sonunda özgürlük var” dedi. Katledilen Deniz Poyraz'ın annesi ise, kadınları “Deniz, artık halkın denizi” sözleriyle selamladı.

Özgür Kadın Hareketi (TJA) ve Demokratik Bölgeler Partisi'nin (DBP) “İrkçılığa ve cinsiyetçiliğe êdî beşe. Şimdi kadın özgürlük zamanı” şiarıyla Diyarbakır İstasyon Meydanı'nda organize ettiği miting başladı. Mitinge katılmak üzere bölge kentlerinden yola çıkan kadınlar, kent girişlerinde olduğu gibi

miting alanının girişinde kurulan kontrol noktalarında polislerin engellemeleri ile karşılaştı.

50 yaşındaki Barış Annesi Hatice Beytur'un elinde sarı, kırmızı, yeşil flama bulunduğu için gözaltına alınmasının yanı sıra Avukat Elif Direnç İpek Ulaş da arama noktasında kimliğini göstermesine rağmen polislerce üst aramasından geçirilmek istendi. Bu duruma itiraz eden Ulaş, polislerce darp edildi.

Kadınların hemcinslerine yönelik saldırılar, cinayetler, ırkçı ve cinsiyetçi söylemleri taşıdıkları pankartlar ve sloganlarla protesto ettiği miting, katledilen kadınlar için saygı duruşunda bulunulması ile başladı.

Ardından sahneye konuşma yapmak

üzere ilk olarak HDP Şırnak Milletvekili Nuran İmir çıktı.

Alanı dolduran kadınları selamlayarak sözlerine başlayan İmir, “Bugün çok tarihi bir güne imza atacağız. Hepiniz iyi biliyorsunuz Kürt kadınları bütün zorluklara rağmen mücadele ediyor. Bütün saldırıları tarihten bu yana biliyoruz. Saldırıları bizi tarihimizden tanırsınız. Bugün de kadınlar mücadelesiyle bu meydandalar. Sakine, Leyla, Seve, Asya, Pakize'ler için söz verdik. O'lar için alandayız” dedi.

Sahne daha sonra HDP İzmir İl Binasında katledilen Deniz Poyraz'ın annesi Fehime Poyraz çıktı. Annenin sözlerine başlaması ile birlikte alandan sık sık “Deniz Poyraz ölümsüzdür” sloganları yükselmeye başladı.

Bu sırada polisler annenin konuşmasını engellemek üzere sahneye çıkmak istedi.

Konuşmasına devam eden anne Fehime Poyraz, “Bilmeliyiz ki her zaman varız, dimdik ayakta. Kadınlar olarak bir olmalıyız, aksi takdirde kaybedeceğiz” dedi. Kızına yönelik cinayetine dair konuşan anne, “Savunmasız bir katliam gerçekleştirdi. Onları kınıyorum. Bir karıncaya zararı yoktu ama O'nu katlettiler. Katil için ‘psikolojisi bozuk’ deniliyor ama böyle değil. Bozuk olsaydı kendisine zarar verirdi” ifadelerini kullandı.

Koma Aryen'in sahne almasıyla devam eden miting, seslendirilen şarkılar eşliğinde halaylar çekilmesiyle devam ediyor.

Proletaryanın Nihai Zaferi için Demirden Disiplin!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Disiplin yaşamın canlı pratiği içinden çıkan, savaşın ve partinin ihtiyaçlarına yanıt olan ilkelerin, kuralların ve doğru anlayışların pratiğe geçirilmesinde uyulması gereken kurallardır ve bu kurallara uyulmasıdır.

Devrim mücadelesi sürdüren bir partide çelik bir disiplinin olması zorunludur. Proletaryanın disiplini ne körü körüne uyulan ve formalite icabı yerine getirilen ne de metazori dayatmalarla uygulanan disiplindir. Tam tersine gönüllü ve bilinçli olarak kabul edilen bir disiplindir. Bir kişinin partiye katılımının gönüllülüğe dayalı olması ve partinin görüşlerini bilinçli anlamda savunması disipline gönüllü ve bilinçli uymasını da beraberinde, zorunlu olarak getirir. Temel olan ilkelere ve kurallar parti tarafından belirlenir. Herkes bunun ideolojik ve politik yanını kavradığı oranda yaşamıyla bütünleştirir ve buna uyar. Disiplinin devrim, parti ve yürütmekte olduğumuz mücadele içerisindeki önemi kavrandığı oranda, o artık disiplin olmaktan çıkar ve bir yaşam tarzı haline gelir.

Komünist Partisi önderliğinde yürüttüğümüz savaş ve savaşın içinde partiyi ve orduyu büyütmemizde önemli bir olgudur disiplin. Partinin politikalarını ve doğrularını yaşama uygulayacak olan, onun kadroları, militanlarıysa, biz de Proletarya Partisi'nin militanları olarak üzerimize düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmek için parti ilkelerine uygun davranmak ve onun kurallarına uymak zorundayız. Çünkü parti, gücünü bilimsel görüşlerinden, doğru işleyişinden, çelik disiplininden ve onu uygulayan kadro ve aktivistlerinden alır. Disipline yaklaşımımız da partinin güçlendirilmesi ve iktidar kılınması temelinde olmalıdır. Devrimimiz silahlı karşı devrimle

silahlı savaşım içindedir ve bu devrim kadar da böyle sürecektir. Ancak, savaşın kurallarını yerine getiren bir parti veya ordu savaşı kazanabilir. Kim ki bu kuralları yerine getirmez ve yaşamın gerçekliği karşısında kendi öznel niyetiyle hareket ederse, niyeti ne olursa olsun mücadelede uzun süreli var olamaz. Mücadele içinde var olsa bile gerek mücadeleye gerekse partiye zarar verir. Çünkü savaş, niyetler dışında varolan bir gerçekliktir. Birey, örgüt tarafından belirlenen disiplinin özünü kavramak zorundadır. Özü kavranmayan, sadece biçimsel olarak uygulanacak bir disiplin problemlere gebe olan bir disiplin anlayışıdır.

Proletarya ve burjuvazi arasındaki disiplin anlayışı tam da bu noktada ayrılmaktadır. Burjuvazinin disiplini tamamen zora dayalı olan bir disiplindir. Böylesi bir disiplin çokça disiplinsizlikleri de beraberinde getirmektedir. Proletaryanın disiplin anlayışı tamamen bilinçliliğe ve gönüllülüğe dayanmaktadır. Birinde birey tamamen baskı altında bunu yapıyorken, diğerinde ise kendisinin inandığı ve gerektiğinde yaşamını ortaya koyduğu devrim mücadelesinin ihtiyaçlarını ve gerekliliklerini yerine getirmek için yapmaktadır. Nedir proletaryanın bilinçli ve gönüllü olan disiplini? Bir partinin militanları, kurulu olan burjuva düzeni yıkmak ve yerine proletaryanın iktidarını kurmak için devrimci saflara katılır. Disiplinimizin bilinçli ve gönüllü olması esasta kaynağını ideolojik ve politik özünden alır. Sürdürmekte olduğumuz kavganın haklılığından, meşruluğundan alır. Bundan kaynaklıdır ki katılmak gönüllü, mücadelenin gereklerini yerine getirmek ise zorunludur. Çünkü bu zorunluluk bizim amaçlarımıza ters düşen bir olgu değil, tam tersine güçlendiren bir olgudur. Proletaryanın disiplin an-

layışına göre herkes eşit haklara sahiptir. Bireyin yetkisi olması veya en alt düzeyde bir savaşçı olması onun disiplin karşısında gevşek davranması veya ihlal etmesine hiçbir koşul altında meşruluk kazandırmaz. Pratikte disiplinin ihlal edildiği bir yerde, sadece görevlerin yerine getirilmediği değil, canlı ve militan bir örgüt

yaşamının da olmadığı görülmelidir. Burada bir diğer noktaysa proletarya partisinde uygulanan demokrasidir. PP'de uygulanan demokrasi daha geniş, halk ordusunda uygulanan ise daha dardır. En genel tanımıyla Parti; kendi içinde gönüllü birliğe dayanan bir mücadele örgütüdür. Parti, demokratik merkezîyetçilik ilkesine göre örgütlenir. Tüm üyeleri için geçerli olan proletaryanın bilinçli disiplini hüküm sürer. Eleştiri-özeleştiri ilkesini gelişmenin en gerekli şartlarından biri olarak kabul eder. Partinin örgütlenme ilkesi demokratik merkezîyetçiliktir. Demokratik merkezîyetçilik ilkesi gereği parti üyeleri partinin siyasetini belirleyen tüm konularda da fikrini çalıştığı parti organı içinde açar ve savunur. Birey ne kadar örgütü, örgütün disiplini içselleştirmişse faaliyetlerdeki başarısı da o kadar artacaktır. Bir yönü örgütün disiplini çerçevesinde hareket edecekken, bir diğer yönü de gelişen durumu kavrama ve ona göre plan yapmak zorundadır. Parti ve ordu içerisinde birey niye disipline uymaz? Birincisi, birey sınıf mücadelesine katılmasına rağmen gelmiş olduğu sınıfın yanlış etkisinden sıyrılmadığından edinmiş olduğu alışkanlıkların etkisinde kalmaktadır. Bu alışkanlıklar esasta küçük-burjuva yaşam tarzından aldığı alışkanlıklardır.

Hiçbir yoldaş örgütün doğruları karşısında kendisine doğru gelmeyen veya kafasına yatmayan kuralları ve ilkelere uygulamaması gibi bir duruma ve hakka sahip değildir. Toplantılarda, tartışma ortamlarında düşüncelerini savunur ve onların karara dönüşmesinin mücadelesini verir. Pratik içerisinde kararlara uymak zorundadır. Çünkü bu kararlar çoğunluğu ve iradeyi temsil eden kararlardır. Ama bu, günlük işlere dair ya da basit konulara

dair geçerli olan bir durum değil burada daha çok inisiyatifli yoldaşların görevlendirmeleri esastır. Partinin disiplini karşısında birey her yapılacak olan politikayı ve kuralların içeriğini tam olarak kavramamış olabilir, fakat her koşulda buna uymak ve yerine getirmek zorundadır. Pratik faaliyet içerisinde söylenenler yapılır. Daha sonraki süreçte bunu kavramaya çalışmalıdır.

Anda belirleyici olan alınan kararların yerine getirilmesidir. Saflarımızda yaşanan disiplinsizlikler çok kaba bir ifade ile "ben bunu yapmıyorum" biçiminde açık bir ret olmasa da kararların ve bu kararlar ışığında saptanan görevlerin yerine getirilmesinde çeşitli gerekçeler ileri sürülerek pratik mücadelede uygulanmamaktadır. Böylesi kabaca yansıyan disiplinsizlikler bireyin saflara niçin katıldığını da beraberinde sorgulatacaktır. Kuralları gevşeten, boşluklardan yararlanan, "ben böyle düşünmüştüm", "kafama yatmıyordu zaten"... vb. yaklaşımlarla ortaya çıkmaktadır. Partinin direkt denetimi olmayan durumlarda, bu durum daha da fazla gelişmektedir.

Proletaryanın demirden disiplini sınıf mücadelesinin nihai zaferi içindir ve uygulanmadığı durumda anarşizmin hâkim olması kaçınılmazdır. Bu durum bizi savaşta zafere değil ancak yenilgiye götürür. Tüm diğer konularda olduğu gibi disiplin konusu da bilinç ve proletaryanın ideolojisini kavramakla bire bir ilişkilidir. Özgürlüğün ancak zorunluluğun kavranmasıyla mümkün olacağı belirlemesi tam da bu ideolojinin kavranması ile mümkündür. Disiplin ve merkezîyetçiliğin özgürlüklerimizi, bireysel gelişimimizi sınırladığını ve engellediğini düşünmek ve örgüt yaşamını bu biçimde ele almak anarşizme duyulan hayranlıktır. Bu hayranlığa müdahale edilmediği ve ortadan kaldırılmadığı sürece, örgüt, örgüt yaşamı ve örgütlü yaşam konusunda bir bilinç oluşturmak da mümkün olmayacaktır. Bu ise sınıf mücadelesine daha güçlü katılmanın önünde engel olacak ve proletaryanın çıkarları ile bireysel çıkarlar sürekli bir çatışma halinde varlığını koruyacaktır. Bununla mücadele etmenin yegâne yolu gönüllü olarak katıldığımız sınıf mücadelesinin nihai zaferi için onun yasalarını kavramaktır.

Pandemiyle Örtülen Kriz ve Gençlikte Yarattığı Kaygı

2019 yılında ortaya çıkan ve bir zaman sonra pandemiye evrilen COVID-19 salgını, egemenlerin sömürü ve kâr hırsıyla Türkiye’de de yayılmaya ve yaşamı olumsuz etkilemeye, neredeyse her gün 200 kişinin ölümüne neden oluyor. Salgın toplumun yaşayış biçiminde köklü değişimlere, farklılaşan ve kısıtlanan yaşamlar ise psikopatolojik durumları beraberinde getirdi. Pandemiyle birlikte halihazırda faşist abluka ve baskılar ile yaşamaya çalışan halk kitleleri üzerindeki baskı ve çelişkiler katlanarak arttı. Bundan dolayı krizin sebep olduğu kaygıyı ifade ederken sınıf perspektifinden bakılması, durumu kavrayış ve doğru çözümlenmesi için şarttır. Bu yazımızda genç kitlelerde kaygıyı tetikleyen durumları incelendikten sonra kaygının açıklamasını yaparak sonlandıracağız.

UZAKTAN EĞİTİM VEYA “EĞİTİMSİZLİK”

2019 Mart ayında Türkiye’de görülen ilk vaka sonrası eğitime 1 hafta ara verilmişti. Süreci kavrayamayan egemenler birçok belirsizlikle ve çelişkili ifadelerle eğitim modelleri öne sürdü. Yaklaşık 2 yıl boyunca egemenlerin değişen önerileriyle ve vaatleriyle eğitim yaşamlarını planlamak zorunda kalan öğrenciler adeta ortada kaldılar. Bu süreçte eğitimdeki sınıfsal ayırım, öğrenci gençliğin kaynaklara erişememesini ve eğitimden hiçbir şekilde faydalanamamasına neden oldu. İktidar, özel okulların sahip olduğu gelişmiş altyapıyı timsal ilan ederek burjuvazinin yalnızca ‘gençler bilgisayar başında sıkılıyor’ şikayetlerine kulak kabartmakla yetindi, zorunda kaldı. Özel mülkiyet dünyasının ortaya çıkardığı sınıf bölünmesinde, onun savunucuları olan egemenler “gençlerde dikkat” veya “gençlerin derse katılımı” hakkında araştırmalar, tezler yazarken öğretmen yüzü görmeyen halk gençliğinin sorunlarını görmezden geldi. Ortada gençlerin bilgisayar başında sıkılmasından daha önemli bir sorun var; bilgisayara ulaşamayan gençler ve krizin sebep olduğu yoksulluğun sonucu olarak evde olduğu süre boyunca çalışmak zorunda kaldı. Eğitim konu-

sunda iktidarın çelişkili beyanları ve belirsiz kararları geleceğini umutsuzlukla dolduran gençlerin bugününü de kaygıyla doldurdu.

YÜZ YÜZE EĞİTİMİN PLANSIZLIĞI VE BARINMA

Yaklaşık 2 yıl sonra, uzaktan eğitimi başarılı geçirdiğine inanan egemenler, büyük bir coşkuyla eğitimin yüz yüze olacağını duyurdu. Duyuru, içerisinde yüz yüze eğitime yönelik hiçbir planı barındırmayarak kaosun yaratılmasına sebebiyet verdi. Egemenlerin belirsiz açıklamaları yüzünden kıyafetlerini valizinden çıkarma-

kahramanı faşist partilerinin çıkar elde etmek için kullandığı gençlik hareketleri, konut sorununu çözemeyeceği gibi çözümden uzaklaştırmaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Bunlar burjuva bilincin eylemsellikleridir. Engels bu durumu şöyle açıklamıştır: “Günümüz toplumundaki bütün kötülüklerin temelini koruyup, aynı zamanda bizzat kötülükleri yok etmeyi istemek burjuva sosyalizminin esasıdır.”

EGEMENLERİN GENÇLİKTE YARATTIĞI KAYGI

Öncelikle kaygı kavramının psikolojik açıklamasını yaparak başlayabiliriz.

- Kolay yorulma,
- Odaklanmada güçlük çekme ya da zihnin boşalmış gibi olması,
- Kolay kızma,
- Kas gerginliği,
- Uyku bozukluğu.

Kaygının açıklamasını yaptıktan sonra egemenlerin gençlik üzerindeki psikolojik tahribatını ilişkilendirebiliriz. Emperyalist-kapitalist sistemin sınıflar arasında açtığı uçurumların sebep olduğu ekonomik koşullar ve gençliğin geleceksizleştirilerek sermayenin köleleri haline getirilme uğraşı

gençlikteki kaygının esas sebeplerindedir. Bu anlamda gençliğin var olma mücadelesi ve psikolojik durumu sınıf mücadelesinden ayrı düşünülemez. Reformistlerin ve burjuva hukukun temsilcilerinin gençlik sorunlarını esas sebepten yani sınıf perspektifinden ayırma gayretleri kapitalist düzenin bir başka yöntemidir. Gençlik, ne reformist-revizyonist anlayışların ne burjuva sosyalistlerinin ne de burjuva hukukunun yöntemleriyle var olma yanılışına

insanın gündelik yaşamını sekteye uğratmayan veya yapması gereken bir işi engellemeyen kaygı anormal olarak sayılmaz. İnsanın bazı durumlarda kaygı duyması normaldir. Anksiyete bozukluğunda ise kişide ‘sürekli, aşırı ve durumla uygun olmayan bir endişe’ gözükür. Kişi, her durumda olası en kötü senaryoyu düşünür ve henüz daha bir şey yaşanmamışken en kötüsünün yaşandığına dair içinde yoğun bir duygu yaratır. DSM-5 Yaygın Kaygı Bozukluğu için şu kriterleri öne çıkarmıştır:

“Günün en az yarısında birçok olay ya da eylemle ilgili kaygı ya da endişe duyarlar. Kaygıya ve endişeye aşağıdakilerden en az üçü (çocuklarda bir tanesi) eşlik eder:

- Huzursuzluk veya gergin olma ya da sürekli diken üzerinde olma,

düşmemeli, sınıf mücadelesini esas gören ve gençlik sorunlarını sınıfsal düzlemde analiz eden mücadeleyi kuşanmalıdır. Gençliği özgürleştirmeyen, dar kalıplara sığdıran ve gençlik mücadelesini sınıf mücadelesinden ayrı tutarak emperyalist-kapitalizme ve onun yerli işbirlikçilerine hizmet eden anlayışa karşı “biz kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık” şiarını ilke edinen ve Yeni Demokratik Devrim mücadelesinin dinamiği olma sorumluluğunu üstlenen Yeni Demokrat Gençlik mücadelesinde saf tutarak geleceğini ve özgürlüğünü esas sorunlarla uğraşarak kazanmalıdır. Örgütlü gücün aşamayacağı sorun yoktur; bireysel sorunları tetikleyen şeyin sosyolojik durumlar olduğunu ve toplumsal değişimin ve iyileşmenin örgütlü mücadeleden geçtiği unutulmadan hareket edilmelidir.

Asya-Pasifik'te "AUKUS" Gerilimi

Emperyalist hegemonya mücadelesinin yeni merkezi Asya Pasifik'te uzun süredir hareketli olan fay hatları ABD, İngiltere ve Avusturalya arasında yapılan yeni anlaşma "AUKUS"la gerilmeye devam ediyor. AUKUS; ABD, Japonya, Hindistan ve Avusturalya'nın içinde olduğu ve 10 yıl önce imzalanan ve Trump döneminde aktifleştirilen Quad'dan sonra ikinci güvenlik anlaşması oldu. Üstelik bu anlaşma sadece bölgede hegemonya mücadelesi veren güçler arası ilişkilerde değil, müttefik devletler arası ilişkilerde de ciddi bir gerilim yarattı. Zira ABD, İngiltere ve Avusturalya arasında yapılan Avusturalya'nın nükleer enerji ile çalışan denizaltına sahip olmasını sağlayacak AUKUS anlaşmasıyla Fransa'nın Avusturalya ile 2016 yılında yapmış olduğu yaklaşık 60 milyar dolarlık Taarruz Denizaltı Programı içeriği iptal edilmiş oldu.

Fransa devlet yetkilileri "sırtımızdan bıçaklandık" gibi açıklamalar yaptığı, Avrupa ve ABD ilişkilerinin sorgulandığı, AB ordusu tartışmalarını vb. yeniden açan özcesi diplomatik kaos yaratan bu anlaşmanın yankılarının AB-ABD ve İngiltere arasındaki ilişkilerde epeyce zaman daha süreceği görülüyor.

Fransa'nın ABD ve Avusturalya büyük elçilerini geri çağırdığı ancak ABD Başkanı Biden ve Macron görüşmesi sonrası krizin bu boyutunun ABD açısından çözüldüğü görüldü. Yine de ABD ve Fransa ilişkilerinde bir ilk olan büyükelçi krizi, Avusturalya-Fransa ilişkilerindeki seviyeyi 1995'te Avusturalya ve Fransa'nın Güney Pasifik'te yaptığı nükleer denemelerini sürdürme kararını protesto ederek büyükelçisini istişare için geri çağırdığı dönemden bu yana en düşük seviyeyi görmüş oldu.

İngiltere'nin, Fransa'nın iptal ettiği görüşmeleri, yaptığı sert açıklamalardan aldığı payı saymazsak bu krizde en hafif tepki gören imzacı devlet olduğunu söyleyebiliriz. Ancak hem Karadeniz'de Rusya'ya hem de pasifikte Çin'e savaş gemileriyle yaptığı tacizler onu bu dalaşın en aktif aktörlerinden (dolayısıyla kriz odaklarından) biri olarak hem Rusya hem de Çin'le sık sık karşı karşıya getirdiğini de unutmamak gerekir.

Macron anlaşmanın duyurulmasından kısa bir süre sonra 21 Eylül'de Hindistan Başkanı Modi ile bölgesel iş birliğini geliştirmek amacıyla yaptığı telefon görüşmesi sonrası "Hint-Pasifik bölgesinde birlikte hareket etme konusun-

da fikir birliğine varıldığı, iki ülkenin ortak amacının her türlü hegemonyayı dışlarken bölgesel istikrarı, hukukun üstünlüğünün teşvik edilmesi" olduğu açıklamaları; 27 Eylül'de Fransa ve Yunanistan arasında Macron ve Miçotakis tarafından imzalanan stratejik savunma-güvenlik iş birliği pakti sonrası yaptığı açıklamada Macron, paktn ABD ile ittifaka alternatif olmadığını ifade etse de pakti "Avrupa'nın stratejik özerkliğine giden yolda cesur bir ilk adım" olarak nitelendirdi. Macron'un bu açıklaması, ABD'nin AB ile geliştirdiği ilişki biçiminden ve AB'nin bu ilişkileneşine karşı eleştirel yaklaşım ve pratik adımlar atması gerektiği düşüncesiyle uyumlu bir açıklamaydı.

Bu oluşumun en fazla rahatsız ettiği

ülkelerden biri de kendini direkt olarak hedef alması boyutuyla doğal olarak Çin oldu. Avusturalya, İngiltere ve ABD'nin bu anlaşmayla bölgesel barış ve istikrara ciddi şekilde zarar verdiğini, nükleer silahların yayılmasını önleme çabalarına ve silahlanma yarışını yoğunlaştırdığını ifade eden Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Zhoo Lijian, Çin'in anlaşma karşısındaki ilk tepkisini de dillendirmiş oldu. Ancak esas dikkat çekici olanlar, anlaşma sonrası Çin'in aralarında Kanada, Avusturalya, Japonya, Meksika gibi üyelerin olduğu 11 üyeli Trans Pasifik ortaklık anlaşması CPTPP'ye üyelik başvurusunda bulunması ve 17 Eylül'de Afganistan gündemiyle toplanan Şangay İş Birliği Örgütü'ne İran'ın tam üye olarak kabul edilmesi oldu. Bu gelişmeleri Çin-Rusya blokunun karşı hamleleri olarak da değerlendirebiliriz.

ABD'nin Çin karşıtı stratejik bir yönelime mesafeli duran bir ülke olmasıyla bilinen, uzak olmayan bir döneme kadar da Çin'le yakın ekonomik ilişkileri olan ve bu yanı sıra Çin ekonomisindeki büyüme ve daralmalardan direkt etki-

lenen bir ülke olarak Avusturalya'nın böyle bir güvenlik anlaşmasına imza atması, tutum değişikliğine giderek farklı bir stratejik yönelime girdiğine işaret ediyor. Avusturalya'nın AUKUS anlaşmasının ilanı sonrası yaşanan gelişmelere verdiği tepkiler ve bizzat Başbakan Morrison'un "şüphesiz yeni bir döneme girdik; Hint-Pasifik'in geleceği tüm geleceğimizi etkileyecek" sözlerini de göz önünde bulundurduğumuzda Hint-Pasifik dalaşında taraf olma anlamıyla Avusturalya'nın bu yönelimini doğruluyor.

ABD'nin, Avusturalya'nın bu anlaşma içinde yer almasını, onun "on yıllardır yaptığı en önemli stratejik hamle" olarak değerlendirmesi ABD'nin Avusturalya nezdinde bu anlaşmaya biçtiği

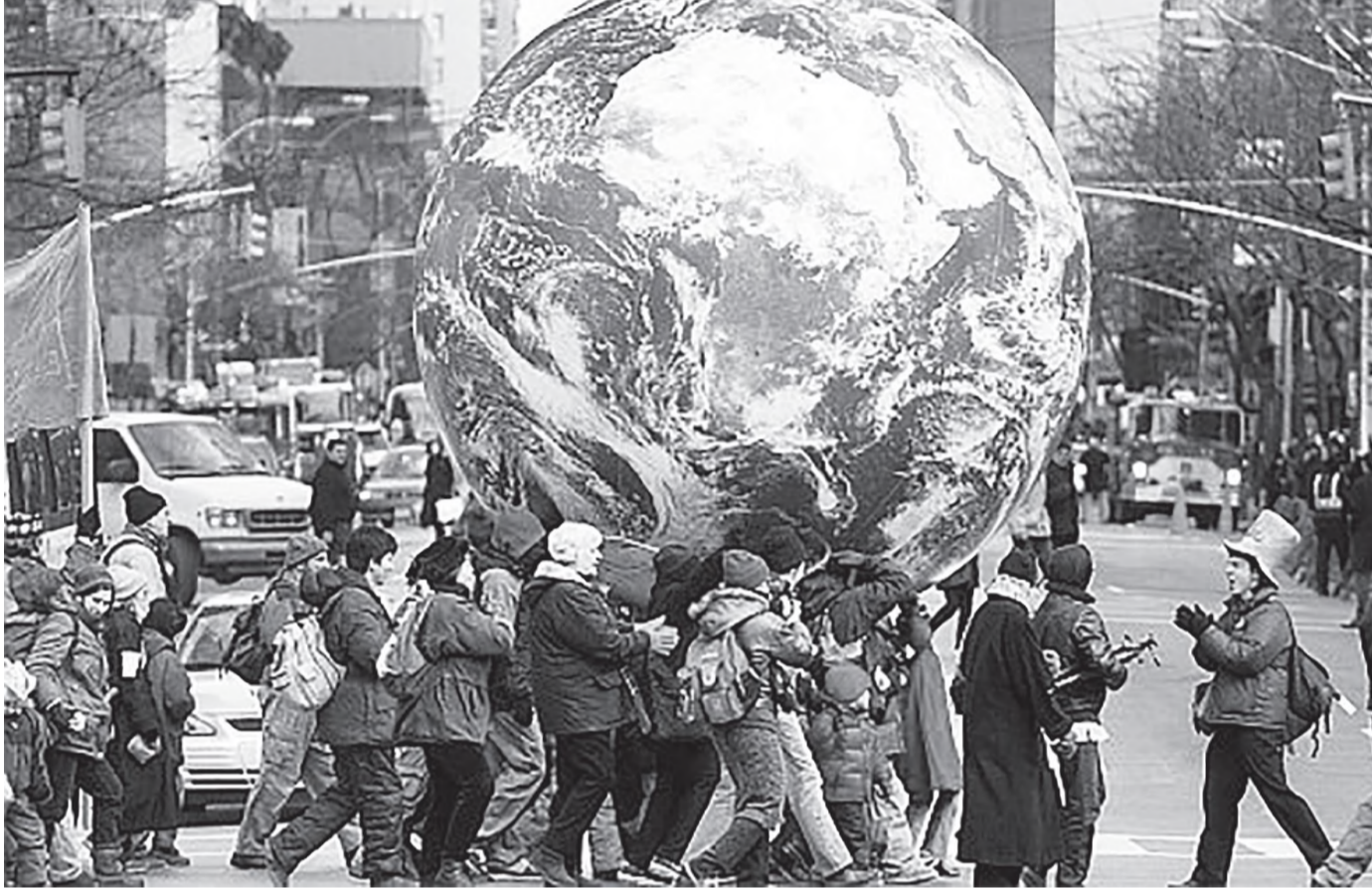
tr. Bu da en başta Avusturalya ve Çin halkını tehlike altına sokacaktır. Ayrıca Avusturalya muhalefetinin de pek çok şekilde vurguladığı, Çin'in de anlaşmaya verdiği tepkilerde dillendirdiği, nükleer silahlanmanın artacağı uyarısı Asya-Pasifik'teki olası çatışmaların alabileceği boyutu ortaya koymaktadır. Nitekim Avusturalya Savunma Bakanı Peter Duffon'un anlaşma sonrası yaptığı açıklamada Çin'le savaşın mümkün olduğunu ve ülkesinin hazırlık yapması gerektiğini söylemesi Avusturalya hükümetinin anlaşmadan geri adım atma gibi bir niyetinin olmadığını ve savaş ihtimalinin de yadsınmadığını gösteriyor.

Anlaşmanın imzacısı olan taraflar her ne kadar Avusturalya'nın nükleer silah edinmek gibi bir düşüncesinin olmadığını söyleseler de denizaltılarının nükleer itiş sisteminin kullanılması için Avusturalya'nın kimi nükleer kapasitelerde kavuşması gerektiğini de belirtmeleri önemli bir soru işaretidir.

Bilindiği gibi nükleer enerjiyle çalışan denizaltılarında kullanılan reaktör teknolojisi %95 oranında zenginleştirilmiş uranyumla çalışan oldukça pahalı bir teknolojidir. Avusturalya henüz bu teknolojiye sahip bir ülke değildir ve var olan koşullarda ancak satın alabilir. Fakat AUKUS anlaşmasıyla Avusturalya'ya ABD ve İngiltere'nin 1958'de yaptığı ve her on yılda bir güncellenen karşılıklı savunma anlaşması kapsamında paylaştıkları nükleer teknolojiyi Avusturalya ile de paylaşmayı öngörüyor. Dolayısıyla kısa vadede olmasa da orta vadede Avusturalya var olan siyasal hattının eğilimi bu teknolojiyi kendi ülkesine taşıyıp hem bu güce sahip olmak hem de dışa bağımlılıktan kurtulmak şeklindedir. Bu da bize açıklamalarının aksine AUKUS anlaşmasının bölge açısından yarattığı tehlikelerden birinin nükleer tehdit olduğunu gösteriyor.

Sonuç olarak ABD'nin Çin'i çevreleme stratejisinin bir parçası olan emperyalist hegemonya mücadelesinde AUKUS, Asya-Pasifik'e gömülen ve tüm dünya halklarının geleceğini etkileyecek yeni bir mayın olarak karşımızda duruyor. Asya-Pasifik'in geleceğini, gelecekleri olarak gören ve bu uğurda bölge halkını kurban etmekten çekinmeyeceğini bildiğimiz emperyalizm ve bölgedeki iş birlikçisi egemen sınıfları tarihin çöplüğüne göndermediğimiz koşullarda daha onlarca mayının üstüne basarak yaşamayı sürdüreceğimizi de unutmamak gerekir.

Paris İklim Anlaşması ve Maskenin Ardındaki Sömürü Hırsı

Mao Zedung, Teori ve Pratik eserinde Lenin'in şu sözlerine yer verir: "Bir şeyi bilmek için bütün yanlarını ve ara bağlantılarını iyice kavramamız, incelememiz gerekir. Bunu tam olarak başaramayacaksa da, çok yanlışlık, yanlışlıklara ve katliğa karşı en iyi güvencedir."

Bilindiği üzere geçtiğimiz günlerde Türkiye, Paris İklim Anlaşması'nı imzaladı. Bununla da kalmayıp Çevre ve Şehircilik Bakanlığı adına "iklim değişikliği" kelimelerini de ekleyerek "doğa sevgisi"ni kanıtlama telaşına girdi. Yaşanılan bu gelişmeleri, yazımızın başında belirttiğimiz Lenin'in perspektifinden anlamak bizleri doğru sonuçlara yaklaştıracaktır. Öncelikle Paris İklim Anlaşması'nın yaratıcılarından söz etmek gerekir. 197 ülkenin imzacısı olduğu anlaşma, Paris'te Birleşmiş Milletler Konferansı'nda ortaya çıkmıştır. İmzalanan anlaşmanın baş rollerinde emperyalist devletlerin yer alması gözden kaçmamalıdır. Esasında anlaşmayı, kapitalizmin "doğa için mücadele ediyoruz" safatasının imzalı kağıda dökülmüş hâli olarak da görebiliriz. Bugün doğanın baş düşmanları, kapitalist egemenler, doğaya karşı işledikleri büyük suçların farkındadır. Bundan dolayı bu suçlara karşı mücadeleyi de ellerinde tutmak, doğa savunucusu maskeleri-

ni yüzlerine geçirmektedirler. Kendi kendini kemiriyormuş gibi yapmak, işçi sınıfının ve devrimci mücadelenin oklarından çok daha az tehlike barındırır. Bugün bir ağacın yaprağına dahi kâr amacıyla yaklaşan, doğayı talan eden sömürgeci zihniyet, Paris'te doğayı savunan bir anlaşmanın masasına oturması; bu birinci çelişkidir. Toprağın üstündeki ağacın üzerine beton döken, toprağın altını oyan, nehirleri bataklığa çeviren ve dağları dinamitleriyle yerle bir eden kapitalizm; ekolojinin baş düşmanı, iklim değişikliğinin yaratıcısıdır. Paris İklim Anlaşması özünde kapitalizmin doğayı talanına karşı geliştirdiği bir maske işlevi görmektedir.

2015 yılında imzalanan anlaşmaya 2021 yılında dahil olan Türkiye'nin anlaşmadan güttüğü amaç nedir?

Anlaşma, sömürüyü maskelemek dışında ekonomik boyutları da barındırmaktadır. Birçok haber kaynağında, Türkiye'nin Paris İklim Anlaşması'nın hükümlerini uygulaması halinde 3,1 milyar kredi verileceği yer almaktadır. Bahsi geçmeyen bu bilgi, Türkiye'nin 'doğa sevgisi'nin esas sebebi olarak görülebilir. Halkı yoksulluğa mahkûm ederek halk dilinde 'Beşli Çete' olarak ün kazanmış çeteyi ve bir avuç asalağlı zenginleştiren iktidarın yöneteme krizinde, dünya borsasında sicili

bozuk Türkiye'nin 3,1 milyarlık kredi karşısında heyecanını anlamak gerekir. Ormanlarını ve dağlarını maden sahası adı altında kapitalist sömürüye açan iktidarın doğaya karşı bir sorumluluk duyabileceğini düşünmek; bu ikinci çelişkidir.

Sonuç olarak baktığımızda, iklim krizi yadsınamaz bir gerçektir. İklim krizini yaratan olgular ise çelişkilerle doludur. Biz biliyoruz ki, iklim krizinin esas sebebi, kapitalizmin doğadan azami şekilde kâr sağlama hırsı ve doğaya kendine hizmet etmesi için uyguladığı baskıdır. Kapitalizm, doğayı üretim olarak görür. Doğa üretkendir ancak doğa satılacak bir ürün değildir. Kapitalizmin üçüncü çelişkesine de doğayı "benim" olarak varsayma yanılığını gösterebiliriz. Doğa, kapitalizmin elinde can çekişmektedir. Paris İklim Anlaşması ise o ellerin imzasını taşımaktadır. Kapitalizmin doğa savunuculuğuna karşı işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesinin indiremeyeceği maske, bozamayacağı düzen yoktur. O halde kapitalist-çıkarıcı anlaşmada değil doğanın yasalarında ısrarcı olunmalı; doğanın emek sömürüsünün bir parçası olduğu unutulmadan mücadele edilmelidir. Düşman talancı, yıkıcı emperyalist-kapitalist düzen, dostlar ise işçiler, emekçiler ve ezilenlerdir.

Bingöl'de demokratik kitle örgütlerinden ekolojik kırımı durdurun' çağırısı

HABER MERKEZİ- Bingöl'ün Karlıova İlçesi sınırlarında bulunan Karacehennem Ormanları'ndaki ağaç kesimine dikkat çekmek amacıyla, Bingöl'de bulunan 86 demokratik kitle örgütünün ortak imzası ile Karacehennem Orman'ında açıklama yapıldı. Açıklamaya, imzacı demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin yanı sıra Hakların Demokratik Partisi (HDP) Bingöl Milletvekili Erdal Aydemir ve partinin il yöneticileriyle çok sayıda kişi katıldı.

DİLEKÇELER DİKKATE ALINMADI

Açıklama metnini okuyan Yiğitler (Sağnis) Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Abdulbaki Ayık, 6 Ekim'den bu yana Bingöl İl Orman Müdürlüğü personeli ve yüklenici firma olduğunu belirten kişilerce ağaç kesiminin devam ettiğini söyledi. Ağaç kesme ihalesinin Gökçeli Köyü Muhtarı Tayyip Bulak'ın aldığı ve ihalenin EKAP sisteminde ihale gününe kadar görülmediğine dikkat çeken Ayık, ihalenin 4 Ekim'de yapıldığı ve kesim işleminin ise 76 bin 803 liraya yapıldığını belirtti. İhaleye itiraz süresi olan 15 günlük zaman dilimi dikkate alınmadan ağaç kesimine başlanıldığını dile getiren Ayık, Kızılağaç köy muhtarı ile Bingöl İl Orman Müdürlüğüne verilen itiraz dilekçesinin ise dikkate alınmadığını söyledi.

EKOLOJİK KIRIM

Orman kesimini "ekolojik kırım" olarak niteleyen Ayık, Paris İklim Anlaşması'nın Meclis'te kabul edildiği günlerde Bingöl'de "ekolojik kırım"ın yaşandığını ifade ederek, "Seçim havasına girilen son günlerde, şirin görünmek adına imzalanan bu anlaşma, yine bir gece yarısı kararnamesi ile tıpkı İstanbul Sözleşmesi'nde olduğu gibi geri çekilecektir. Yeraltı zenginliklerimiz olan madenler ile yer üstü zenginliklerimiz sularımız ve ormanlarımız ve hatta yaban hayvanlarımız av turizmiyle birilerini zenginleştirmek adına peşkeş çekilmeye devam edilmektedir" diye belirtti.

Mercan Şahverdi'de Yankılanan; İnanç, İrade ve Direnişin Sesiydi

"Sürekli kitlelerin içerisinde olan, kitlelerden öğrenen ve öğrendiklerinden hareketle kitlelere öğretenler mücadeleyi özümseyebilir ve mücadelede ilerleyebilir. Her an kitlelerin içinde, kitlelerle el ele mücadeleyi sürdürebilenler ideolojik sağlamlığı, politik seviyeyi yükseltebilir ve devrimci iddiada kararlı bir duruş sergileyebilir." (Mao)

"Ovacık'ta Sefkan yoldaşın direnişini duymadınız mı? O kadar işkenceye rağmen tek kelime etmemiş, canı pahasına direnmiş. Ben yoldaşlarına güveniyorum..."

"Sefkan yoldaşın slogan sesleri bize güç verdi..."

"Bizim Sefkan yoldaşımız var. Konuşacaksa onun direnişini konuşalım..." Dersim'in farklı bölgelerindeki köylülerin bu sözleri, her türlü işkencelere rağmen, halkını, partisini, yoldaşlarını koruyan direnişi, inancı, iradeyi anlatan en yalın ifadeler...

2015 yılında 21 Ekim'i 22 Ekim'e bağlayan gece bir görevden dönen Halk Ordusu gerillaları Cengiz İçli (Ünal), Hakan Çakır (Yurdal) ve Özgüç Yalçın (Sefkan), Mercan Şahverdi'de pusuya düştü. Hemen mevzilenip çatışan gerillalardan ilk olarak Cengiz İçli ölümsüzleşirken Özgüç Yalçın ve Hakan Çakır, yaralı olarak esir düştü ve sabaha kadar işkenceli sorgulardan geçirildi. Her türlü işkenceli sorguya sloganlarla karşılık veren gerillalar, 22 Ekim sabahı katledildi. (Özgüç Yalçın ve Hakan Çakır'ın yaralı olarak esir düştüğü ve işkence sonucu katledildiği, 2016 yılı sonunda çıkan Adli Tıp Raporlarında da belgelendi) Çatışma bölgesine yakın köylülerin anlatımına göre, sabaha kadar duyulan; askerlerin bağırma seslerine karşılık yoldaşların slogan sesleriydi...

Bu sloganlar, Ankara'nın emekçi mahallelerinde, işçi direnişlerinde, öğrenci eylemlerinde, işkencehanelerinde sesi yankılanan Sefkan yoldaşın sesiydi... Halka yönelik toplu katliamların, işkence, gözaltı ve tutuklama saldırılarıyla teslim alma saldırılarının, gerillaya yönelik imha saldırılarının yoğunlaştığı bir süreçte yükselen bu sloganlar, inancın, iradenin ve direnişin sesiydi... Yoldaşları

şehit düştüğünde tek başına da kalsa, işkence ederek yüzünü parçalasalar da düşmanı karşısında teslim olmayanların, diz çökmeyenlerin sesiydi...

Devrimci bir aileden geliyordu Sefkan. Ankara'nın gecekondu mahallelerinde öğrendi kitlelerin yaşadığı çelişkileri. Tekel direnişinde işçilerin içindeyken daha yakından gördü ve anladı, sınıf mücadelesinin ve devrimin görevlerini. Savaşın en ön cep-

hesinde kendinden öncekilerden boşalan mevzileri doldurduğunda silahını sınıksız kavradı. "Görev insanı" denilen yoldaşlardandı Sefkan. Aldığı her görevi en iyi şekilde yapmak için bütün enerjisini harcadı. İnanç, bağlılığın, doğallığın, yaratıcılığın en güzel örneklerindendi. Köylülerle ilişkisinde sıcak, onların dilinden anlayan, öğrenirken öğreten özellikleriyle Dersim dağlarının örnek bir TIKKO gerillasıydı. Çocuklar özellikle yolunu gözlerdi Sefkan'ın... Onlara, çocukların özgürce yaşayacağı bir düzen için savaşmak zorunda olan gerillaların hikayelerini anlatırdı. Hemşince söylediği türkülerle Munzurlar'dan Karadeniz'e selam gönderirdi. "Şehit düşersen Hozat'ta gömülmek isterim" derdi. Öyle de oldu. Hozat halkı, onu silah çattığı dağlarda ölümsüzlüğe uğurladı...

"Nerede mücadele varsa, orda fe-

dakarlık vardır, ölüm de olağan bir şeydir. Ama halkın çıkarlarına, halkın büyük çoğunluğunun acılarına ilgi duyduğumuzdan halk için ölmek, ölümümüze bütün anlamını vermek demektir" diyor Mao yoldaş. Şahverdi şehitleri de kendilerinden öncekilerinden devraldığı mücadele ve savaş geleneğini düşmanla göğüs göğüse bir çarpışmada daha yüksekleri taşıyarak, savaş meydanında üzerlerine doğrultulmuş silahlara karşı

lendi. Adalet ve mutluluğun ancak proletarya partisi ile sağlanacağına inandı. Ve tüm uğraşı proletarya partisini layık olduğu yerde görmek uğrunaydı. Bu nedenle bilimle sarılışı, bilgiye susayışı, onu sabahın köründe kitap okurken ve notlar alırken görmek, okuduğu bir kitabı yoldaşlarıyla tartışır ve sonuçlar çıkarırken görmek sıradan bir şeydi. En büyük eksikliğimizin teorik yetersizliklerimiz olduğuna inanan yoldaşlardandı.

Uğraşı, bunda yeterlilik sağlamaya çalışmaktı. Hastalıklar, yokluklar, kişisel zorlanmalar onu yıldırmadı. Tüm benliğiyle devrime bağlı, tüm benliğiyle Partizan olarak şehitler kervanına katıldı."

"Hakan yoldaş, bir çağlayan coşku-su ve bir pınarın sadeliğini yaşamına sığdırmayı bildi. Kendine has özellikleri ve emekçi karakteri ile halkın sevgisini kazandı; partiye ve bağlılığıyla da saygısını... Onu anlatmaya hiçbir zaman kelimeler yetmez. Sadece bir kısmını anlatabiliriz. Onun içindeki yücelikleri ise ancak Onu hatırlayarak ve özümseyerek yaşatabiliriz. Yurdal yoldaş, gerillada devrimci duruşun, zorlukları alt edişin, kendini yenilemenin ve örgütün ayakları üzerinde yükselmesinin adı olarak tarihteki yerini alacaktır."

Sen, Sefkan yoldaş! Tarihimizin en güzel örnekleri arasında yerini aldın çoktan. Sıradan değil, şaşmaz bir sıra neferi oldun. O tarihsel anın, bir gün geleceğini bilerek kendini hazırladın hep. Tanıyız bunun. Sefkan yoldaş sen; sadece son çarpışma anında değil ama o ana kadar içsel ve dışsal tüm zorlanmalara karşı mücadeleye sarılmanın cisimleşmiş halisin. Senden sonra on dört yoldaş daha savdı sırasını yoldaş. Ve sen rahat uyu. Bilesin ki omuzlarından bıraktığın yükü taşıyacak yoldaşların bitmedi daha. BİTMEYECEK DE!

"Söz istemez,

Yaşlı göz istemez,

Çelenk, melenk lazım değil.

Susun!

Sıra neferi uyusun..."

Bir Partizan

"ya silahlarımız susacak ya da onlar yaşayacak" diyerek son nefeslerine kadar kahramanca çarpışarak ölümsüzleşti. Ünal, Hakan ve Sefkan'ın savaşı yükseltme çağrılarını yeni yoldaşlar yanıt oldu. Boşalan mevzileri hızla dolduruldu. Silahları yeni ellerde ateş kustu düşmana. Hesapları soruldu yoldaşların... Şahverdi'de yükselen sloganların yerini yenileri aldı. Deşt'te, Aliboğazı'nda, Mercanlar'da, Ovacık'ta cenge durdu TIKKO gerillaları. Geride kalanlar, gidenlerin görevlerini de omuzlayarak yürüyüşünü sürdürdü. Onların direnişlerini anlattı...

2018 Parti ve Devrim şehitleri anmasında Ünal, Yurdal ve Sefkan yoldaşları anlatan, 1-4 Ekim 2020'de yine Ovacık'ta ölümsüzleşen Özgür (Ali Kemal Yılmaz) yoldaştı...

"Ünal yoldaş, partide tüm insanlığın en yüksek değerlerini görerek örgüt-

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Hasan Yaşar: İzmit'te işçi sınıfı içinde faaliyet yürüttü. Hasan Yaşar, Çalıştığı şantiyede 24 Ekim 1979 tarihinde muhasebeden maaşını almaya gittikten bir saat sonra "Hasan tren kazasında öldü" haberi geldi. Tüm işçiler işi durdurup karayolunu trafiğe kapattılar. Hasan Yaşar muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledilmişti. Cenazesi memleketi olan Dersim'e götürülen Yaşar'ın toprağa verilşinin üçüncü günü katledildiği şantiye binası yoldaşları tarafından kurşunlandı.

Huriye Çıtak: 1968 yılında Çorum'da dünyaya gelen Huriye Çıtak'ın devrimci düşüncelerle ilk tanışması İbrahim Kaypakaya'ya duyduğu sempati sonucunda olur. Örgütlülüğe gençlik faaliyeti içinde başlayan Çıtak'ın gönlü hep gerilladadır. 1989 yılında bu arzusuna ulaşır. 28 Ekim 1991'de bir gerilla birliğiyle köye inen Çıtak, düşmanın attığı pusu sonucu şehit düşer.

Mehmet Yeşil: Proletarya Partisi ile 1980 yılında tanışan Mehmet Yeşil, 1993 yılında PKK gerillaları tarafından üç yakınıyla birlikte kaçırıldı. Mehmet Yeşil'le birlikte kaçırılan üç kişi gece kaçmayı başarırken Mehmet Yeşil 24 Ekim 1993'de devrimci ahlak ve ilkelere sığmayan bir şekilde katledildi.

Yaşar Yiğit: 1963 yılında Erzincan'ın Refahiye ilçesi Leventler köyünde dünyaya geldi. İlköğrenimini bitirdikten sonra Sivas Yıldızeli Öğretmen Lisesi'ni kazandı. Mezun olduktan sonra yoksulluktan kaynaklı öğrenimini daha fazla sürdüremedi. Öğrencilik yıllarında devrimci mücadeleyle tanışan Yaşar Yiğit, 1972 yılında Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Alçakgönüllüğü, fedakârlığı ve çalışkanlığıyla İstanbul Gülsuyu halkının gönlünde taht kurmuştu. Henüz 17 yaşında olan Yaşar Yiğit Maltepe Süreyyapaşa Hastanesi'nin karşısındaki ormanlık alanda 30 Ekim 1980'de bomba eğitimi yaptığı bir sırada elindeki bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Tekin Çakmak: Dersim Hozat Tavuklar köyünde 1959 yılında dünyaya geldi. Altıparmak kod adlı Tekin Çakmak, 30

Ekim 1983'te Hozat Incıga köyü kırsalında yaşanan çatışmada şehit düştü.

Tuncay Çarıkçioğlu: 1962 yılında Kastamonu'nda dünyaya gelen Tuncay Çarıkçioğlu 1982 yılında İstanbul'da Mühendislik Fakültesinde okurken örgütlenir. 1985 yılında İstanbul'da yapılan bir operasyonda gözaltına alınır. İşkencelerden başı dik çıkarak mahkemede de düşmana kök söktürür. İki yıllık tutsaklıktan sonra dışarı çıktığında aralık vermeden mücadelenin sıcak bağına koşan Çarıkçioğlu, İsmail Oral'la birlikte gençlik faaliyetini oluşturan önderler arasında da yerini alır. Sivas ve Çukurova'da faaliyet yürüten Çarıkçioğlu 1989'da gerilla faaliyetine katılır. 2-3 Kasım 1992'de Tokat'ın Almus İlçesi Arısu Köyü Eski Mezrasında birliğiyle birlikte düşmanın attığı bir pusuya düşerler. Yaşanan çatışmada Tuncay Çarıkçioğlu şehit düşer.

Barış Aslan: 1978 yılında Yozgat'ın Sorgun ilçesine bağlı Karabalı köyünde dünyaya geldi. 1991 yılına kadar bu köyde yaşadı. 1991'den sonra Almanya'ya babasının yanına yerleşti. Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile de burada tanıştı. Hamburg'da hem okuyup hem de mücadelesini sürdüren Barış, daha sonra sevdalısı olduğu alana geldi. 1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızıralan Deresi mevkinde çıkan çatışmada şehit düştü.

Cem Ergüldü: 1980 yılında İzmir'de dünyaya gelen Cem Ergüldü ise 1996 yılında mücaüdeleyle tanıştı. 96 1 Mayıs ve SAG-ÖO sürecinden etkilenerek mücadelesine daha sıkı sarıldı. 1998 yılında mücadelenin şah damarında yer aldı. Zorluklardan yılmayan yapısı ile bu alanda aktif olarak boşalan mevzileri doldurmanın bilinci ile hareket etti. 1 Kasım 1999 tarihinde Barış Aslan ile birlikte ölümsüzlüğe doğru yola çıktı.

Cuma Polat: 5 Mart 1960'ta Urfa Siverek'te dünyaya gelir. Lise yıllarında devrimci düşüncelerle tanışır. Kito kod adını kullanan Cuma Polat devrimciliği bir görev olarak algılar ve bu uğurda aktif rol almaya karar verir.

Lise öğrenim dönemi bittiğinde Proletarya Partisi saflarında profesyonel olarak faaliyete katılır.

Faaliyete başladığı alanlardan biri olan Siverek bölgesindeki çalışmaları, düşmanı olduğu kadar, Bucak çetelerini de rahatsız

etmektedir. Bucak çetelerine karşı silahlı mücadelenin ilk örgütleyicilerinden biri olduğu için çetenin hedefi haline gelmiştir. Çalıştığı yerden izinli olarak Siverek'e gider. Siverek'te kaldıkları mahalle, Bucak aşiretinin güçlü olduğu bir mahalledir. Cuma Polat (Kito), burada 22 Ekim 1979 tarihinde Bucak çeteleri tarafından pusuya düşürülerek katledilir.

Erdoğan ve Ahmet Yılmaz: Rize doğumlu olan Ahmet Yılmaz, 1970'lerin ortalarında tanışmıştır Proletarya Partisinin düşünceleri ile. Ankara'da örgütlü faaliyet içerisinde yer alan Erdoğan yoldaşın Proletarya Partisi ile bağı, 80 AFC'sinin ardından yaşanan gözaltı ve tutuklamalar nedeniyle kendi iradesi dışında kopmuştur. Bu süreçte kardeşi Erdoğan Yılmaz ile beraber Rize-Fındıklı'ya geçerken, düşmanın kontra ekipleri tarafından hedef gözetilerek yaptığı saldırıda yoldaşı ve kardeş Erdoğan Yılmaz ile beraber 2 Kasım 1980 yılında katledildi.

Özgür Kemal Karabulut: Yozgat ili Çekerek ilçesi Kırdilim köyünde 1974 yılında doğan Özgür Kemal Karabulut, küçük yaşlardan itibaren devrimci mücadeleye sıcak bakan bir ortamda yetişmişti. Kısa ömrüne, genç yaşına çokça şey sığdıran Özgür Kemal, Onu tanıyan herkesin kafasında TKP/ML Partizanı; TİKKO savaşçısı ve TMLGB militanı olarak yer etmiştir.

Ölümsüzleştğinde TKP/ML Aday Üyesi olan Özgür Kemal, 20 Ekim 1997'de bir görevi yerine getirirken Amasya'nın Taşova ilçesinde alçakça ihbar edilerek bir yoldaşı ile birlikte kuşatılır. Düşmanın "teslim ol" çağrılarına silahıyla yanıt verir ve çıkan çatışmada şehit düşer. Cenazesini Tokat'tan almaya giden anası Sultan Ananın; "Bu meydanı ömrünüz boyunca unutmayın. Unutmayın bugün bize yarın size. Bilin ki Özgür sizin için öldü" sözlerine, daha sonra Özgür Kemal'in ihbarcısı TİKKO tarafından Bakış'ın kendi silahıyla cezalandırılarak yerine getirilir.

Cumhur Sinan Oktulmuş (Deniz): Cumhur Sinan Oktulmuş (Deniz) 20

Ağustos 1983'de Mersin'in Tarsus ilçesinde Arap milliyetine mensup bir emekçi ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz ortaokul yıllarında TMLGB ile tanıştı ve faaliyetlerine dahil oldu. Lise faaliyetinde Komsomol'un bir militanı ve Tarsus İlçe Komitesi'nin üyesi oldu. Komsomol'un Merinos'u, kısa sürede TMLGB üyesi oldu ve Çukurova Bölge Komitesi'ne kadar yükseldi. 2005-2006 yılında Komsomol'un gerillaya katılım kampanyasına yanıt olmuş ve 2006 yılında katılım göstermiştir. 2011 yılında Beşler'in şehit düşmesinden sonra artan sorumluluğu omuzlamaktan geri durmamış ve bu tarihten 2017'de görevi Ali Kemal Yılmaz'a emanet edene kadar Bölge Komutanlığı görevini yürütmüştür. Deniz en zorlu dönemlerde sorunların üstesinden gelmeyi beceren, Partisine güçlü bir şekilde bağlı olan, en önemlisi derin bir sınıf mücadelesi kavrayışı ile gerilla gücünün seçkin ve Proletarya Partisi'nin çok değerli bir kadrosudur.

Cumhur Sinan, 30 Ekim 2020'de Dersim Aliboğazına yönelik başlayan ve 10 gün boyunca süren, Uçaklar, SİHA'lar ve Kobra tipi helikopterlerle desteklenen operasyonda ölümsüzleştğinde, TKP/ML üyesi, TKP/ML Dersim Parti Komitesi ve TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı üyesiydi.

Ferdi Tosun:1993'de Tokat-Erbaa/Sokutaş köyünde emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Sarıgazi Yenidoğan'da işçilik yaptığı dönemde kuzenleri Samet Tosun (Bakış) ve Tanju Er (Samet)'le birlikte proletarya Partisi ile ilişkilendiler. Proletarya Partisi'ni doğup büyüdükleri Tokat dağlarından da tanıyorlardı. Amcasının oğlu ve yoldaşı Samet Tosun (Bakış)'ın gerillaya katılması, Ferdi Tosun'un da gerillaya katılmasında etkili oldu. Bakış (Samet Tosun)'dan sadece iki yıl sonra 2014 yılı Temmuz ayında Tanju Er (Samet) ile birlikte gerillaya katıldı.

Burada Muharrem "parti ismi"ni alan Ferdi Tosun, gerillada mütevazı kişiliği ve çocukluktan gelen emekçiliğiyle öne çıkıyordu. Ferdi Tosun, 24-28 Kasım 2016 tarihinde Aliboğazı'nda ölümsüzleşen 12'lerin ardından gerilla alanında daha fazla sorumluluk yüklenerek katılımını daha da güçlendirenlerden oldu.

Ferdi Tosun, 30 Ekim 2020 tarihinde Dersim Aliboğazı'na yönelik uçak ve SİHA'ların hava saldırılarıyla başlayan ve 10 gün süren operasyonda ölümsüzleştğinde TKP/ML ileri militanı ve TİKKO savaşçısıydı.

Avrupa'da Yeni Demokrasi ile dayanışma etkinlikleri düzenlendi

AVRUPA- İsviçre ve Avusturya'da 30 Eylül-10 Ekim tarihleri arasında Yeni Demokrasi gazetesi ile dayanışma etkinlikleri düzenlendi.

30 Eylül günü Avusturya'nın Neunkirchen, 3 Ekim günü ise Avusturya'nın St.Pölten şehrinde, "Topyekün Faşist Saldırlara Karşı Devrimci, Demokratik Tutum ve Politika" konulu panel gerçekleştirildi. Panele Pinar Aydınlar ve Yeni Demokrasi Gazetesi temsilcisi katıldı.

Panel, Başkan Gonzalo (Abimael Guzman) ve Proletarya Partisi şehitleri şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Türkiye'de Kürt ulusuna dönük saldırıları karşı ve Yeni Demokratik Devrim mücadelesine dair tek tek Pinar Aydınlar ve Yeni Demokrasi temsilcisine bir dizi sorular soruldu. Bir süredir Yeni Demokrasi okurlarının çalışmalarını yoğunlaştırmaya ve süreklileştirmeye çalıştığı St. Pölten şehrinde özellikle Türkiye ve Avrupa'daki son sürece ilişkin, legal ve illegal mücadelede devrimci misyona ilişkin sorular soruldu. Panellere devrimci, demokrat ve yurtsever kamuoyu katılım sağladı.

VİYANA'DA DAYANIŞMA GECESİ DÜZENLENDİ

Viyana ve çevresinde bulunan Yeni Demokrasi okurları gerçekleştirmiş oldukları ön hazırlık sürecinden sonra 2 Ekim günü "Mücadelenin Gür Sesi Yeni Demokrasi ile Dayanışmayı Büyütüyoruz!" sloganıyla dayanışma etkinliği düzenledi.

Etkinlik 11 Eylül'de yaşamını yitiren Peru Komünist Partisi'nin ve proletaryasının komünist önderi Başkan Gonzalo ve 2020 yılında ölümsüzleşen Proletarya Partisi şehitleri şahsında devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşu ile devam etti.

Etkinlik saygı duruşunun ardından gönderilen mesajların kitleye sunulmasıyla devam etti. Viyana Halkın Günlüğü Gazetesi okurlarının devrimci dayanışma ve selamlamayı içeren mesajı kitle ile paylaşıldı. Yine Kızıl Cephe Kolektifi adına etkinliğe sunulan mücadele çağrısını içeren mesaj kitle ile paylaşıldı. Yine Yeni

Demokrasi Gazetesi adına merkezi mesaj okundu. Akabinde Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Ali Çankaya etkinliğe katılarak bir konuşma gerçekleştirdi.

Etkinlik Grup İsyan Ateşi'nin marş, ezgi ve halaylarıyla devam etti.

Kısa bir aranın ardından İşçi Gençlik Kültür Merkezi ve Avusturya Türkiye-li İşçi ve Gençlik Federasyonu üyesi Erol Arslan, seçtiği şiirlerinden bir seçkiyi dinleyicilerle buluşturdu.

Partizan adına da güncel sürece dair bir konuşma gerçekleştirildi. Partizan temsilcisi; Başkan Gonzalo şahsında devrim mücadelesinde şehit düşenleri anarak başladığı konuşmasına, içinden geçilen süreçte egemenlerin saldırılarının boyutlandığı ve pandemi bahane edilerek büyük bir saldırı dalgası başlatıldığını vurguladı.

Özellikle devrimci ve komünist güçlere yönelik imha ve yok etmeye yönelik saldırılarına karşı komünistlerin dağlarda, fabrikalarda, üniversiteler-

Bu onura eşlik eden tüm yoldaşlarımıza ve emeğini esirgemeyen dostlarımıza ayrıca teşekkür ediyoruz." denildi. 11 Eylül 2021 tarihinde yaşamını yitiren Peru Komünist Partisi kurucusu ve kuramcısı, Peru proletaryasının komünist önderi Başkan Gonzalo şahsında dünyanın dört bir yanında devrim, sosyalizm ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Ardından programda yaşamı boyunca mücadelesinden ödün vermeyen Hozan Cömert sahne aldı.

Hozan Cömert'in ardından, gazetemiz adına konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada "Gazetemiz 3 Ocak 2018'den bu yana devrimci yayın çizgimizden ödün vermeyerek, tasfiyeciliğe, reformizme ve her türden gericiliğe karşı durduk. İçinde bulunduğumuz süreç sağ tasfiyeciliğin ve reformizmin gelişme gösterdiği; proleter ideolojiye ve devrimci mücadeleye saldırıların yoğunlaştığı; kitlelerin düzen içi siyaset hayalleriyle

yönetilmek istendiği bir süreçtir." ifade edildi. Konuşma "Gazetemiz Yeni Demokrasi faşizmin tüm saldırılarına, reformist-revizyonist tüm akımlara karşı işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin tükenmeyen öfkesi olacaktır." vurgusu ile sona erdi.

Konuşmanın ardından sanatçı Pinar Aydınlar sahne alarak marşlarını ve ezgilerini seslendirdi.

Dayanışma etkinliğine Devrimci Cephe ve Öncü Partizan da katılarak destek sundu. Öncü Partizan sunduğu yazılı mesajında "Devrim mücadelesi içinde işçi ve emekçi kitlelere ulaşması için önemli bir mevzimiz olan devrimci-sosyalist yayın geleneğimizin güçlendirilmesi her zamankinden daha fazla ihtiyaçtır bugün" ifadelerine yer verdi.

Dayanışma mesajlarının ardından Grup İsyan Ateşi kavga marşlarını seslendirerek beğeni topladı.

Etkinlik Hasan Yükselir'in ezgileriyle sona erdi.

Arslan'dan sonra Pinar Aydınlar ezgilerini dillendirdi. Aydınlar'ın sahne programından sonra Yeni Demokrasi Gazetesi ile Dayanışma Gecesi kapanış konuşması yapıldı. Etkinlik sloganlarla sonlandırıldı.

Etkinlik için 1 ay önceden başlayan çalışmalar kapsamında, Viyana ve çevresinde, Linz, St.Pölten ve Neunkirchen şehirlerinde afiş, bildiri, gazete dağıtımı yapılmıştı. Kovid 19'dan dolayı organizasyonda çıkan sorunlara rağmen etkinlik coşkulu şekilde sonlandı.

AVUSTURYA/ INNSBRUCK

9 Ekim'de gerçekleşen Innsbruck gecesi sinevizyon ve saygı duruşu ile başladı.

Programda ilk önce ATİGF bünyesinde faaliyet yürüten Grup Umuda Türkü sahne aldı. Grup seslendirdiği ezgilerle kitlenin beğenisini topladı.

Program Yeni Demokrasi adına yapılan konuşma ile devam etti. Ardından Pinar Aydınlar ezgilerini seslendirdi.

de yani hayatın her alında direnme ve mücadele yürütmeye devam ettiğini söyleyerek Yeni Demokrasi ile dayanışmaya çağrısı yaptı.

Partizan temsilcisinin ardından Grup İsyan Ateşi sahne aldı. Kitleyi selamlayan grup seslendirdiği parçalarla büyük beğeni topladı. Etkinlik çekilen halaylar ve sloganlarla sona erdi.

İSVİÇRE/BASEL

Gazetemiz ile dayanışma etkinlikleri 10 Ekim'de İsviçre'nin Basel şehrinde bir nevi final gecesiyle sonlandırılmış oldu.

"Tarihten geliyor, geleceğe yürüyoruz!" sloganı ile hazırlanan sinevizyon gösterimi ile gece programı başladı.

Açılış konuşmasında; "Sevgili dostlar, değerli yoldaşlar; Yarım asra dayanan bir geleneğin 33 yıldır kesintisiz yayın hayatını sürdürücüsü olan gazetemiz, bu elli yıllık kesintisiz mücadelede tereddütsüzce yürürken ölümsüzleşen devrimci ve komünistlerin mücadelesinin bir ürünü olmaktan onur duymaktadır.

yazının başlangıcı 24. sayfadadır

taya konuşmacı olarak Hasan Gülüm, Bakırköy Belediyesi işçisi ve İşyeri temsilcisi Sercan Mercan, Deriteks İstanbul Avrupa Yakası temsilcisi ve aynı zamanda Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Veysel Arslan ve DDSB'li işçiler katıldı.

İlk olarak sendikal hareketteki değişim konulu panelde konuşmacı olan Hasan Gülüm Türkiye'deki sendikal hareketin tarihini aktardı. Gülüm, "12 Eylül'e kadar bu kadar güçlü olan işçi hareketinin, 12 Eylül'de Selimiye'de sıraya girdiğini biliriz. Burada herkes şunu soruyor: Neden? Tabii ki işçilerin ekonomik mücadelelerinin siyasal talep ve bilinçle birleşmemesi, bu nedenle o siyasal baskının altında kalması bu sorunun birinci kısmıdır. İkinci olarak 1980 sonrası Türkiye yeni bir döneme girmiştir. Kardeş kavgası olarak manipüle edilen ve bilinçaltımıza sokulan bir manipülasyon vardır. Bu hiç de böyle değildir. O ana kadar çok fazla güçlenen bir işçi hareketi vardır, bu hareketi bastırmak üzerine gerçekleştirilmiştir, 80 darbesi. Daha sonra gelişen '89 hareketi, sendikaları aşan kendiliğinden gelen fakat işçilerin de örgütlediği bir hareket olarak anlaşılmalıdır.

Kadın emeğinin sömürülmesine dair DDSB'li bir kadın işçi sunum gerçekleştirdi. Kadın işçilerin emeğinin değersizleşmesi, kadın-erkek emeğinin ayrıştırılması ve kadın emeğinin her geçen gün daha fazla sömürülmesine dair istatistik veriler sundu. Ardından serbest kürsüde konuşmalar yapıldı.

'DİRENDİK VE KAZANDIK'

Deriteks Genel Merkez Yönetim Kurulu üyesi Sema Lermi, "5 yıllık bir işçiyim. Fabrikamda işçi temsilcisiyim. Sendikayı tanıdıkça, örgütlenmenin, mücadele etmenin önemini anladım. ETF Tekstil'de 300 işçiyle birlikte 9 ay süren bir TİS sürecinden geçtik. İşveren haklarımızı gasp etmek istedi, direndik ve kazandık. Kadınlar olarak savaşı ruhumuzun ortaya çıktığında neler yapabildiğimizi ETF'de göstermiş olduk. Bundan bir kadın olarak onur ve gurur duyduk" ifadelerini kullandı.

Şen Deri'den bir deri işçisi söz alarak, "Sendikal deneyimlere dair başarısızlıklarımız oldu, tecrübesizliğimizden dolayı. Bizim burada yapmamız gerekenler neler? İşçi arkadaşlarımızı doğru şekilde bilgilendirmeliyiz. Bu birlik ezilmemiz için bir kuvvet olacaktır. Benim yaşadığım en önemli sorunlardan biri siyasi parti ayrılıklarıdır. İktidarın son 10 senelik politikası işçi arkadaşlarımızı kendi aralarında böldü. Arkadaşlarımızı ikna

edemiyorduk, ta ki ekonomik kriz derinleşinceye kadar. Tüm ayrılıklara rağmen, her şeyi bir kenara bırakıp birlik olmalıyız, böyle kazanabiliriz" ifadelerini kullandı.

Gebze'de bulunan bir tekstil fabrikasında örgütlenme faaliyeti yürüten bir fabrika komite temsilcisi söz alarak, "Fabrikada sadece sendikaya üye yapmak yetmiyor. Sendikalar tüm süreç boyunca işçinin her anlamda mesela hukuki açıdan da yanında olması gerekir. Özellikle sendika örgüt-

Kadıköy Belediyesi'nde çalışan Nazan, "Kadıköy Belediyesi grevinden size selam getirdim. DİSK Genel İş 1 Nolu Şube içerisinde sendikalaşmaya başladık. Olağan genel kurulda erk yönetim anlayışına karşı listenin hepsinin kadın olduğu bir liste çıkardık. Biz kadınlar sendikaların içerisinde var olacağız, sendikaların karar alma organlarında yer alacağız. Toplu sözleşme görüşmelerinde toplumsal cinsiyet namına hiçbir şey yoktu. Biz araştırmalar yaparak tüm kadın belediye işçilerine örnek olacak bir taslak

bir kafa sayısı olarak görüyor. İşçi mücadelesi kararlılık ve azim gerektirir. Ben çocuklarımı kendim gibi mücadeleci yetiştiriyorum, herkes böyle yaparsa güçlenebiliriz. İşçiler geleceğine sahip çıkmalı. Sorgulayarak başlamalıdır. Durmakla kimseye hak verilmez. Korkacak bir şeyimiz kalmadı." şeklinde konuştu. Emek alanında yaşanan kimi olumsuz örneklerden de bahsederek bunlar bizi geriletir, buraları aşmalıyız diyen Cemal, "mutlaka biz kazanacağız" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

GRUP ÇALIŞMALARI: "İŞÇİLER KENDİ SORUNLARINA CEVAP ARIYOR"

Çalıştayın ikinci gününde farklı iş kollarından işçiler tarafından, fabrikalarda yaşadıkları sorunları tespit ederek çözüm yollarını ve kendilerinin bu sorunların çözümünün neresinde olduklarını konuştukları grup çalışmaları yapıldı. İşçilerin temel 5-6 soruya hızlıca yanıt aradıkları grup çalışması hızlı, kısa tartışmalarla verimli bir etkinliğe dönüştü.

Grup çalışmalarında işçiler üretim alanlarında yaşadıkları temel sorunları sıralarken çözüm noktalarında kendilerini nerede gördüklerini ve ayrıca işçiler arası bilgilendirme ve iletişimi sağlayacak yayın organlarının yetersizliğine değindi. Yanın organlarının dili konusunda da görüşlerini bildirdiler. İşçi bültenleri ile ilgili "Açık anlaşılır, bir dil kullanılmalı ve işçiler arası yaygın dağıtım yapılmalıdır." denildi.

İşçiler grup çalışmasında sorunların ortak ve sistemselsel olduğunu bunların çözümünün de mutlaka örgütlü mücadele ile olacağını ifade ettiler. Toplumsal cinsiyet, sendikaların yetersizlikleri, iletişim eksiklikleri konusunda da yapılması gerekenlerin önemi vurgulandı. İşçilerin sınıf bilincini edinmesinde ciddi eksiklikler olduğu ifade edilerek esas mücadeleyi de yine işçilerin kendilerinin vermesi konusu, grup çalışmasının ortak kararları olarak ortaya çıktı.

Ardından Veysel Arslan grup çalışmalarından çıkan sonuçların kısa genel bir çözümlemesini yaparak sorunun kaynağının aslında sistemselsel olduğunu, işçilerin ekonomik-demokratik-hukuksal hiçbir sorunun tesadüf olmadığını ifade etti.

"Er veya geç başaracağız. Bugünün acil görevi daha geç olmadan örgütlenmeye çalışmak, ortak-birleşik bir mücadeleyi geliştirmek." olduğunu belirten Arslan, çalıştayın çok anlamlı ve öğretici olduğuna vurgu yaparak emek dostlarına ve çalıştay düzenleyen DDSB'ye teşekkür etti.

emeğe dönük her türlü saldırıya karşı
BİRLEŞİK, ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYE!

işçi çalıştayında buluşuyoruz...

SU GÖSTERİ
SANATLARI SAHNESİ
İskender Paşa Mah. Vezir Çeşmesi Sk. No: 3/A
Aksaray/İSTANBUL

16-17 EKİM
10.00-17.00

İŞYERİNİ GREV VAR

lenmesinde en önemli şeylerden bir tanesi işçi eğitimleridir. Bu konuda sendikalar daha dikkatli çalışma yürütmelidir. Yoksa işçinin sendika ile bağı sadece üyelikle kalır. Bu durumda güvensizlik yaratabilir." dedi.

İNŞA ETTİĞİMİZ BİNALARIN ÖNÜNDEN GEÇEMİYORUZ

İnşaat İş Sendikası yöneticisi Özkan Özkanlı 3. Havalimanı direnişine dair anlatımlarda bulundu. Özkanlı, "Yaşamayacağımız, kapısının önünden geçemeyeceğimiz binaları inşa ediyoruz. Binaları inşa ediyoruz, sonradan önünden geçemiyoruz" diyerek inşaat işçilerinin yoksulluğuna dikkat çekti.

İnşaat işçisi Mustafa, "İşçi sınıfı içerisinde mücadele etmekten gurur duyuyorum. 3. Havalimanı inşaatında çok zor şartlar altında çalıştık. Bu zorluklar bizim mücadele azmimizin önüne geçemedi" dedi.

'BİRLEŞEREK KAZANIYORUZ'

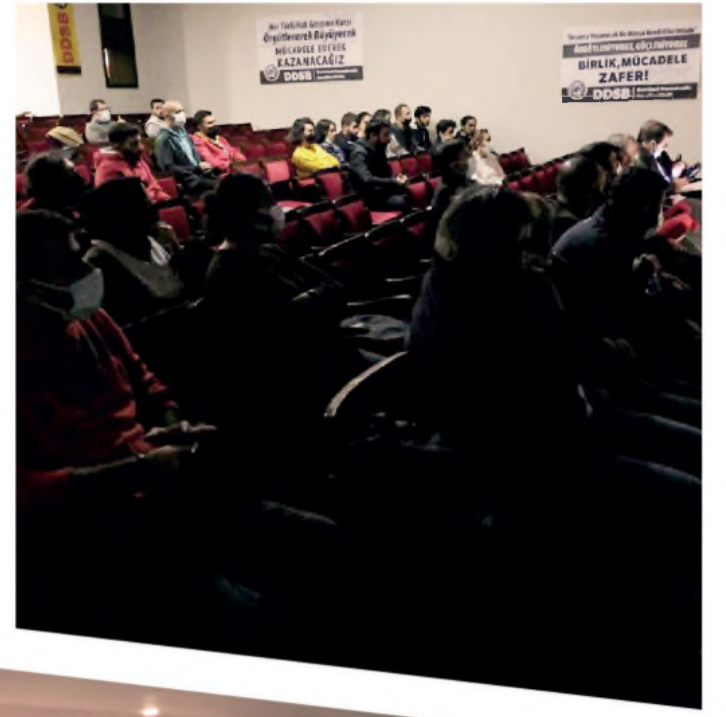
Daha sonra söz alan Karınca Lojistik'ten bir liman işçisi, "Taşın altına elimizi daha fazla koymalıyız. Daha fazla nasıl mücadele ederiz onu sorgulamalıyız. Geçtiğimiz günlerde sendikaya üye olduğu için bir arkadaşımız işten atıldı. Direndik, iş bıraktık ve kazandık, arkadaşımız geri alındı. Birleşirsek kazanıyoruz. Birlik mücadele ve zafer diyorum" dedi.

'KADINLAR OLARAK SENDİKALARIN KARAR ALMA ORGANLARIN YER ALACAĞIZ'

oluşturduk. Kadıköy Belediyesi işverenine dedik ki İstanbul Sözleşmesi'ni kabul edeceksiniz. Bu talebimiz kabul edildi. Kreş mücadelesi verdik. Belediyenin kreşlerine işçi arkadaşlarımızın çocukları ücretli gidiyordu, kazandık ve ücretsiz hale getirdik" dedi.

Avcılar Belediyesi'nden taşeron işçi Ali Polat, "Belediye İş 2 Nolu Şube'de örgütlenme çalışması yürüttük, işten atıldık. Aylarca direndik ve kazandık. Birlik olmamızın önünde 3 engel var; sendikal bürokrasi, hükümet ve bu düzen. Bir sendikacının 90-100 bin lira maaş aldığı bir yerde sendikacılara güvenemeyiz. Bu yönetimlerde biz olmalıyız, eğer bu çıkar için gelenler olursa biz kazanamayız. Çalışma yasalarına bakalım, hükümet fark etmeksizin hepsi patronlara çalışıyor. Tüm haklarımız gasp ediliyor, neden engelleyemiyoruz, sesimizi çıkarmıyoruz, dayanışmayı büyütüyoruz. Direnişlerde de bugün kazanamayız ama 90 gün sonra 100 gün sonra kazanırız. Bu ülkede eğer sokakta yatan varsa bunu görmeliyiz, bunun sebebi bizleriz. Yönetenleri biz seçiyoruz, onlara müsaade ediyoruz" dedi.

Eski çorap fabrikası işçisi Cemal, "91'de ÇİD diye bir dernek kurdum, Çorap İşçileri Derneği. O zaman eşim dedi ki 'biz mi önemliyiz dernek mi önemli', 'burada 3 kişiyiz dernekte milyonlar var' dedim. Çorap sektörü çok ağır bir sektör. 12 saat ayakta çalışıyoruz. İşçiler kendilerine yabancı. Hangi sınıfın parçası olduğunu bilmiyorlar. Emekten yana faaliyet yürüten kimi sol eksenli oluşumlar işçi, halen

DDS B'den Çalıştay: İşçiler Birleşik, Örgütlü Mücadeleye!

HABER MERKEZİ- Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği'nin (DDS B) İstanbul'da düzenlediği iki günlük işçi çalıştayı tamamlandı.

DDS B'nin "Emeğe dönük her türlü saldırıya karşı birleşik, örgütlü mücadeleye!" sloganıyla düzenlediği çalıştay, cumartesi ve pazar günleri Su Gösteri Merkezi'nde yapıldı. Çalıştaya ilk gün konuşmacı olarak Belediye İş İstanbul 2 Nolu Şube eski başkanı Hasan Gülüm, Deriteks Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Veysel Arslan ve DDS B'li bir temsilci katıldı. Salona "Birlik, Mücadele, Zafer" yazılı pankart ve "Her türlü hak gasbına karşı örgütlenerek büyüyecek, mücadele ederek kazanacağız", "Birleşen işçiler yenilmezler", "Üretenler yönetecek, sömürüye son" yazılı ozaltiler asıldı.

Mücadele içerisinde hayatını kaybeden işçi ve işçi önderleri için yapılan saygı duruşuyla çalıştay başladı.

'DDS B SENDİKALARIN İÇERİSİNDE DE POLİTİKA ÜRETMEYİ'

DERİTEKS İstanbul Avrupa Yakası Temsilcisi ve aynı zamanda Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Veysel Arslan, sendikal mücadelenin güncel durumuna dikkat çekerek, "İşçilerin hak gaspına, kötü yaşam koşullarına tepkisi sendikalar aracılığıyla ortaya çıkmakta. Sendikalar bir tavır ve bilinç yakalamak konusunda önemlidirler. İşçi sınıfının sistemi sorgulayan en önemli araçlarından biri sendikadır fakat aynı zamanda sendikalar bütün bunları kontrol eden bir araç olarak da karşımızda duruyor. Sermayenin

sendikaları bu açıdan yapılandırması bunun için. Sınıf sendikacılığının dışında olan sendikalar, bugün, günümüzde, işçi sınıfının köklü sorunlarına çözüm üretmek yerine, işçi sınıfının görece şartlarının iyileştirmek misyonunu oynuyor. Bu sendikalar, işçilerin bazen ekonomik taleplerine dahi yanıt veremiyor, vermiyor. İşçi, 'Ben sendikaya gittim orada da çözüm bulamıyoruz' diyor. Bu sendikalar işçilerin yaşamına dokunmaktan çok uzak. Öngörüm olarak DDS B'liler, sendikalara gitmeden, buralara yönelik politikalar koymazlar ise o sendikalar işçilere güven sağlayamaz bu çok açıktır. Sınıf sendikacılığında iddiası olan her DDS B'li bu yerlerde de öncülük etmelidir. Sınıfın içerisinde çalışma yürüten reformistler dahi sendikaları

doğru bir yere götüremez. Sendikaları taşıyacakları yer sınıfın mücadelesi rotasından çıkacaktır. Bugün bir işçi 25 lira için yanındaki işçiyi satabiliyor. İşçi sınıfı, sınıf bilincinden yoksun, bu bilinci kazandığında, bütün kurumları değiştirip dönüştürecek güce sahip. Bizim yapmamız gereken, deneyimlerimizden damıttığımızı bilincin örgütsüz işçiler tarafından da kazanılmasına vesile olmaktır" ifadelerini kullandı.

ÇALIŞTAYIN İKİNCİ GÜNÜ SİNEVİZYONLA BAŞLADI

Çalıştayın ikinci gününde güncel işçi mücadeleleri ve DDS B mücadeledeki tarihsel deneyimlerine dair sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Çalış-

yazının devamı 22. sayfadadır

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

@ yenedemokrasi1

tw yeni_demokrasi1

whatsapp yenedemokrasi18.net

envelope yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli
Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20